

“အန်နီးဇာတ်လမ်းများ”

ANNIE STORIES

(Doris Brett)

အန်နီးဇာတ်လမ်းများဖြစ်ပေါ်လာပုံ

အန်နီးဇာတ်လမ်းများမှာ လွန်ခဲ့သော ၇နှစ်ကတည်းက ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဇာတ်လမ်းများသည် အခြားသော အဖိုးတန်အရာများစွာကို ကဲ့သို့ပင် အခက်အခဲများကြားမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ရပါသည်။ ကမ္ဘာလောကကြီး၏ ဝေါဟာရအရာ အခက်အခဲများဟူသည် အလွန်သိသာထင်ရှားခြင်း မရှိလှသော်လည်း ကလေးများအတွက် အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ၃နှစ်သမီးလေး၏ မျက်လုံးထဲတွင်မူ သူမသည် မူကြိုကျောင်းစပြီး တက်ရတော့မည်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာပျက်သကဲ့သို့ ယူဆနေပေသည်။

ယင်းကား သာမန်အားဖြင့် နေ့ညနေခင်းတစ်ခုတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ထားသော ကိစ္စများကို ဘာမျှပြီးစီးအောင် မလုပ်ရသေးပါ။ ထိုစဉ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သမီးလေးက အခန်းထဲသို့ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

“မေမေ” သူမက တုန်ရီသော အသံကလေးဖြင့် ခေါ်လိုက်သည်။ ကျွန်မက သူ့ကိုကြည့်လိုက်မိသည်။ စောစောကလေးပင် သူ၏ ဖခင်နှင့် တဟီဟီ ရယ်မောနေခဲ့သေးသည်။

“သမီး ဗိုက်ထဲမှာ ခေါင်းကိုက်နေတယ်” ဟုဆက်ပြောသဖြင့် ကျွန်မကလည်းဆက်ပြီး ကြည့်နေလိုက်မိသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ တကယ်ခံစားနေပုံရသည်။ သူ၏ဖခင်က အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး မကြာခင်ကလေးတွင်ပင် ကလေးပြုစုရေးကျောင်းတက်ရမည်မှာ ဘယ်လောက်ပျော်စရာ ကောင်းသလဲဟု သူမ မူကြိုတက်ရမည့်အကြောင်းကို တရားဝင်ကြေညာပြီးနောက်မှ “ဗိုက်ထဲမှာ ခေါင်းကိုက်နေတယ်” ဟူသော ပြဿနာပေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို စဉ်းစားရန်မလိုဘဲ သိနေခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်က အေမန်သာ (Amantha) သည် အနည်းငယ် ရှက်တတ်သော ကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ (ယခုမူ ၁၀နှစ် သမီးရှိပြီဖြစ်ပြီး လူတစ်ဦး၏ရှေ့တွင် ဘာမဆိုပြောရုံဆိုရုံရှိပြီး ကော်ဖီဆိုင်တွင်လည်း လူစိမ်းများရှေ့တွင်ပင် အရှက်မဲ့စွာ ရဲတင်းသွက်လက်နေပြီ ဖြစ်သည်။) ကလေးအုပ်စုများနှင့် ရောနှောမနေတတ်သေးဘဲ နေ့ကလေးထိန်းကျောင်းတက်ကာစ ရှက်တတ်သော ကလေးများကဲ့သို့ပင် ကျွန်မအနားတွင်ပင် ရစ်သီရစ်သီ လုပ်နေပါသည်။

ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်း မာတင် (Martin) မှာ ကွန်ပျူတာ စစ်ဆေးသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အိမ်တွင်လည်း အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် စဉ်းစားပြောဆိုတတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် သူမ၏ နေ့ကလေးထိန်းကျောင်းတက်ရန် ကြောက်ရွံ့စိတ်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြတတ်သည်။ နေ့ကလေးထိန်းကျောင်းတက်ခြင်းမှာ ကြောက်စရာမလိုကြောင်း သာမန်ကိစ္စတစ်ခုသာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ အေမန်သာက သူ့ဖခင်ပြောသည်ကို မည်သည့်စကားမျှ ကြားဖြတ်ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ အလိုက်သင့်နားထောင်နေသော်လည်း သူမ၏ မျက်စိထဲတွင်မူ နေ့ကလေးထိန်းကျောင်း တက်ရေးဟူသည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းသည့် ချောက်ကမ်းပါးကြီးတစ်ခုပမာ အလှန်းဝေးလွန်းနေပါသည်။ ဖခင်သည် ကွန်ပျူတာများအကြောင်း ပစ္စည်းများတပ်ဆင်ခြင်းကို သိနားလည်နိုင်သော်လည်း နေ့ကလေးထိန်းကျောင်းကိုပထမဦးဆုံးတက်ရမည့်နေ့တွင် ရှက်တတ်သော ကလေးငယ်တစ်ဦး ခံစားနေရသော ကြောက်ရွံ့မှု စိုးရိမ်ပူပန်မှုများကိုမူ နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း မရှိပါပေ။

သို့ဖြင့် အေမန်သာကို အန်နီး၏ ပထမဆုံးဇာတ်လမ်းအကြောင်း ကျွန်မစတင်ပြောဖြစ်ခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

အန်နီးသည် အညိုရောင် အုတ်တိုက်အိမ်ကြီးတစ်လုံးတွင် ဖေဖေ မေမေနှင့် အတူနေသော မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အေမန်သာကဲ့သို့ပင် သူမတွင်လည်း ခွေးကလေးတစ်ကောင်ရှိကြောင်း သူမသည်လည်း အေမန်သာကဲ့သို့ပင် ပြဿနာရှိကြောင်း နေ့ကလေးထိန်းကျောင်း စပြီးတက်ရမည်ကို ကြောက်ရွံ့နေကြောင်း အန်နီးသည် ထိုပြဿနာကို ကျော်လွှားကာ သူမ၏ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုများကိုအနိုင်ယူကာ နေ့ကလေးထိန်းကျောင်းကို အောင်မြင်စွာတက်ခဲ့ကြောင်း စသည်တို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုဇာတ်လမ်းမှာ အေမန်သာ၏ စိတ်ထဲတွင် စွဲဝင်နေခဲ့ပါသည်။ ထိုပုံပြင်ကိုပြောရန် ထပ်ကာထပ်ကာ တောင်းဆိုခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် နေ့ကလေးထိန်းကျောင်း စပြီးတက်သည့်နေ့တွင် အေမန်သာသည် အန်နီးကဲ့သို့ပင် အောင်မြင်စွာတက်ရောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုကိစ္စကား အံ့ဩစရာ မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမူ သာမန်ကလေးများ၏ ဇာတ်လမ်းကို အေမန်သာသည် အပေါ်ယံအားဖြင့် နားထောင်နေသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် သူမ၏ အတွင်းစိတ်က ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို အသုံးချနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမ၏ ကြောက်ရွံ့စိတ်များကို ကျော်ဖြတ်ရေးနည်းလမ်းအဖြစ် အကျိုးရှိစွာ အသုံးချနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်တွင် အေမန်သာက အန်နီးကို သူမ၏ သူရဲကောင်းမလေးအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ အန်နီးကဲ့သို့ပင် အတူယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သူတို့နေရာတွင် သင်ကိုယ်တိုင်ဝင်ကြည့်ပါ။

ကလေးများသည် သူတို့၏ ပြဿနာများကို ပြောပြရန် အလွန်ခက်ခဲလေ့ရှိကြပါသည်။ အလားတူစွာပင် ခင်ပွန်းသည်က သူမအားစွန့်ခွာသွားလုနီးဖြစ်နေသော အခြေအနေကို ဖွင့်ဟပြောဆို ဆွေးနွေးနိုင်စွမ်းမရှိဘဲ ဘာမှမဖြစ်လေသရာောင် ဟန်ဆောင်နေရသော လူကြီးတစ်ဦးသည်လည်း သူ၏ အခက်အခဲကို ဖွင့်ပြောရန် ခက်ခဲလေ့ရှိပါသည်။

ဖော်ပြနိုင်စွမ်း မရှိသော ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စိတ် မေး၍မရသော မေးခွန်းများဖြင့် ပေါက်ကွဲနေရသော ရှင်သန်နေရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သူမဘယ်လို ဖြေရှင်းမည်နည်း။ ဇာတ်လမ်းတိုကလေးတစ်ခုပါသော မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ကို အဆိုပါအမျိုးသမီးက သူမ၏ အသက်အရွယ်ခန့်ရှိသော သူမ၏ အဖြစ်အပျက်နှင့် ထပ်တူနီးပါး တူညီနေသော သူမကဲ့သို့ပင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စိတ်ကို တစ်ထပ်တည်းခံစားနေရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုဇာတ်လမ်းတွင် အမျိုးသမီးက သူမ၏ အခြေအနေကို မည်သို့ထိန်းချုပ်ဖြေရှင်းပုံ သူမမည်ကဲ့သို့ ခံစားနေရပုံ အဆိုပါ ခံစားချက်များကို မည်သို့ဖြေရှင်းပုံ နောက်ဆုံးတွင် အဆိုပါခက်ခဲသော အခြေအနေများကို သူမက အကောင်းမြင်သောနည်းလမ်း လက်မလျော့ဘဲ ကြိုးပမ်းအားထုတ်သောနည်းလမ်းဖြင့် ကျော်လွှားလွန်မြောက်ခဲ့ပုံကို ဖော်ပြထားသည်။

ထိုဇာတ်လမ်းကို အာရုံစူးစိုက်စွာ ဖတ်လိမ့်မည်။ ဖတ်သူအနေဖြင့် ထိုဇာတ်လမ်းကို သူမအားအကျပ်အတည်းမှ ဆွဲထုတ်မည့် သင့်အားတစ်ရပ်အဖြစ် သင်ခန်းစာရရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့သော ထိခိုက်ခံစားနေရသည့် အခြေအနေကို သူမအနေဖြင့် တိုက်ရိုက်စဉ်းစားရန် ခံနိုင်ရည်မရှိသော်လည်း အလားတူအခြေအနေမျိုးတွင် ကျရောက်နေသော အခြားသူတစ်ဦး၏ အကြောင်းကိုမူ လွယ်ကူစွာစဉ်းစား နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်မတို့အတွက် ဘေးကင်းလုံခြုံမှု မရှိသော်လည်း အခြားသူတစ်ဦး၏ ဘေးကင်းလုံခြုံမှုရှိသော အခြေအနေကို သိရှိရခြင်းကား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ် အခြေအနေကို အမှန်တကယ်စဉ်းစားပြီး အခြေအနေမှန်ကို သိရှိနားလည်နိုင်သည်။ ထိုအခြေအနေကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ခံစားမှုများကို ယခင်က သိမြင်မှုမရှိသောလည်း သူတစ်ပါးအကြောင်းကို သိပြီးသောအခါ ပိုမိုတိကျစွာ သင်မြင်လာနိုင်ပြီး ထိုခံစားမှုများကို အောင်မြင်အောင် ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်လာပေသည်။

ထိုသို့သိမြင်ကျော်လွှားနိုင်ခြင်းက ကြီးမားသော စိတ်သက်သာရာရမှု အပူအပင်ကင်းမှုကို ဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။ ရေခဲခဲအေးမှုကဲ့သို့ပေါင်းအိုးအတွင်း တဖြည်းဖြည်းအုံ့ကြွလာနေသော ထိုခံစားချက်သည် ယခုအခါ ပေါင်းအိုးလေထွက်ပေါက်မှ တွန်းကန်တိုးထွက်လာပေသည်။

ကျွန်မတို့၏ အဖြစ်အပျက်နှင့်တူညီသော ဇာတ်လမ်းတစ်ခု အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ဖတ်ရသောအတွေးအကြံသည် အလွန်ပင်စိတ်သက်သာရာ ရရှိစေသည်။ ကျွန်မတို့ ခံစားနေရသည်ကို ကိုယ်ချင်းစာခံစားတတ်သောသူ တစ်ဦးလည်း ကျွန်မတို့ ဘဝပြင်ပတွင် ရှိနေသည်။ အလွန်အမင်း ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ပြီး မပြည့်စုံသူဟု ခံစားနေရသူမှာ ကျွန်မတို့ချည်းသာမဟုတ်ပါ။ အခြားသူများသည်လည်း ဤသို့ ခံစားနေကြရသည်ဟု သိရှိနားလည်ခြင်းကား ၎င်းတို့၏ ပြဿနာများကို ကျွန်မတို့ထက် ပို၍ပိုင်နိုင်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်ကသည်ဟု ကျွန်မတို့ ယုံကြည်ယူဆသောသူများနှင့် ကျွန်မတို့သည် အလှမ်းဝေးနေပြီး ထိုသာမန်လူများ၏ နောက်လိုက်များဖြစ်နေသည်ဟု ခံစားချက်ကိုလျော့ပါးစေရန် အလွန်အလွန်အထောက်အကူ ရပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အခက်အခဲများနှင့် ပြည့်နေပြီး အခက်အခဲများ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကို ခံစားနေရသည့်ကြားမှပင် သူမ၏ဘဝကို တိုးတက်သောအမြင်ဖြင့် အောင်မြင်စွာအနိုင်ယူသည့် ဇာတ်လမ်းကိုဖတ်ရခြင်းဖြင့် ကျွန်မတို့အား စံပြအဖြစ် အကျိုးပြုနိုင်ကောင်းပေသည်။ သူမ၏ ဇာတ်လမ်းထဲမှ ကျွန်မတို့ပို၍ ကျွမ်းကျင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်သော နည်းလမ်းများနှင့် ကျွန်မတို့ကိုယ်တိုင် မျှော်လင့်သော မျှော်လင့်ချက် အသိစိတ်ကိုလည်း လေ့လာသင်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

အနီးနီးဇာတ်လမ်းများကား အထက်ပါစည်းကမ်းများအတိုင်း အခြေပြုထားသော်လည်း ကလေးငယ်များနှင့် သာပတ်သက်ပါသည်။ လူကြီးတစ်ဦးက သူ၏အလားတူဖြစ်ရပ်နမူနာကို မဂ္ဂဇင်းတစ်ခုမှ ဖတ်ရှုနိုင်သကဲ့သို့ ကလေးတစ်ဦးသည်လည်း သူ၏အလားတူအတ္တစိတ်ကို မေမေ သို့မဟုတ် ဖေဖေပြောပြသော ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများမှ သိရှိဖြေသိမ့်နိုင်ပါသည်။

ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများထဲတွင် အကျိုးရှိသော အတွေးအကြံများပါဝင်သည်။ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်း၏ အကြောင်းအရာများ သာမက ကလေးငယ်အား နှစ်သိမ့်အားပေးသည့် ဆေးညွှန်းသဖွယ်ဖြစ်သော ငြိမ်သက်မှု မိခင် သို့မဟုတ် ဖခင်၏ရင်းနှီး ချစ်ခင်မှုသဘောများလည်းပါဝင်သည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကလေးငယ်အနေဖြင့် သူ/သူမ၏ အမျိုးမျိုးသော အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းနိုင်အောင်ပုံပြင် ဇာတ်လမ်းများက ကူညီထောက်ပံ့ပေးသည်။ ဘေးကင်းလုံခြုံမှုနှင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုတို့ ပါဝင်နေသော မိခင် ဘခင်နှင့် ကလေးအကြားရှိ သံယောဇဉ်ကြီးစည်းနှောင်မှုကိုလည်း ပိုမိုခိုင်မာစေပါသည်။ ကလေးများအတွက်သာမက လူကြီးများ/မိဘများအတွက်လည်းအလားတူ သဘောမျိုးသက်ရောက်စေရန် ရည်ညွှန်းပါသည်။

ကလေးများ၏ ပြဿနာကို ကျွန်မတို့က သူတို့အတွက်ဖြေရှင်းမပေးနိုင်ပါ။ သူတို့ပြဿနာကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ဖြေရှင်းနိုင်ရန် သူတို့ဘာသာ လေ့လာသင်ယူကြရပါမည်။ သို့ရာတွင် ဤဖြစ်စဉ်ရှိ ကျွန်မတို့အနေဖြင့် သူတို့အား အားပေးခြင်း၊ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ရှိစေခြင်း၊ သူတို့၏ ပြဿနာအဖြေကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေရရှိအောင် ကူညီပေးခြင်းတို့ဖြင့်သာ ဖေးမပေးနိုင်ပါသည်။

ထိုသို့ ဖေးမရာတွင် သူတို့ပြောစကားကို နားထောင်ခြင်း၊ သူတို့၏ ထိတ်လန့်မှုများနှင့် ပူပင်သောကများကို နားလည် သဘောပေါက်အောင် ကြိုးစားခြင်းတို့ဖြင့် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ သူတို့အား ကျွန်မတို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ဆက်သွယ်မှသာ သူတို့ကလည်း

မိမိကိုယ်မိမိ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ရန် လေ့လာသင်ယူနိုင်လာပါလိမ့်မည်။ ကျွန်မတို့က ယုံကြည်ကြောင်းပြသမှသာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ယုံကြည်တတ်လာပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် အချို့အခြေအနေများတွင် ခိုင်မာသော စိတ်ဓါတ်ပင်လျှင် ပျော့ညံ့တတ်ကြောင်းနှင့် အချို့အခြေအနေများတွင် ပျော်ညံ့သော စိတ်ဓါတ်များကို ခိုင်မာအောင် လေ့လာသင်ယူကြရကြောင်းကို ပုံပြင် ဇာတ်လမ်းများနှင့် အခြားနည်းလမ်းများဖြင့် သူတို့အား ပြောကြားပြသပေးနိုင်သည်။

တွေးသည်ထက်ပို၍လွယ်ပါသည်။ အန်နီဇာတ်လမ်းများကို သင်အသုံးပြုသည်နှင့် သင့်အတွက် အံ့ဩစရာများကို မှတ်သားသိမ်းဆည်းနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။ စင်စစ် သို့မိုးသိမ်းဆည်းထားစရာ အံ့ဩစရာများစွာ ရှိပါသည်။

အံ့ဩစရာတစ်ချက်မှာ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများကား ထိရောက်မှုရှိပါသည်။ ကလေးငယ်များအား စိုးရိမ်ပူပန်မှုဖြစ်စေသော စိတ်လှုပ်ရှားခံစားဖွယ် အခြေအနေများကို ကလေးငယ်များ ဖြေရှင်းကျော်လွှားနိုင်ရန် အထောက်အကူပြုပါသည်။

ဒုတိယအချက်မှာ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ သင်ထင်ထားသည်ထက် ပို၍ပြောပြရန် လွယ်ကူပြီး ဖန်တီးရန်လည်း အဆင်ပြေပါသည်။ ပုံပြင်စတင်ပြောဆိုသူ တစ်ဦးအနေဖြင့် သင့်အတွက် အဆက်အစပ်မရှိဘဲ စတင်မှုမရှိခြင်းဟူသော အခွင့်အရေးရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။ စင်စစ် ဇာတ်လမ်းမှာ သင့်အတွက်ရှိပြီးသား ဖြစ်သလို ဇာတ်ကောင်များလည်း အရန်သင့်ရှိပြီးသား ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သင့်ကလေးငယ်၏ ဘဝတွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်နေခြင်းများနှင့် တစ်ပြိုင်တည်း အပြိုင်ရှိနေကြသည်။ သင်ဖန်တီးရမည့်အချက်မှာ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ၏ နိဂုံးချုပ်များသည် ကောင်းသောအလားအလာများ ဖြစ်ရန်ကိုလည်း သတိထားရန် အရေးကြီးသည်။ သင့်ကလေးငယ်အား မျှော်မှန်းချက်ပေးရန် လိုအပ်သည်။ သို့မှသာ သူ/သူမ၏ သောကများမှလွတ်မြောက်သည့် နည်းလမ်းကိုရှာဖွေနိုင်စွမ်း ရှိပေမည်။

အခြားသော အံ့ဩဖွယ်တစ်ရပ်မှာ အဆိုပါ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများကို သင့်ကလေးများ မည်မျှနှစ်သက် သဘောကျကြောင်းကို စူးစမ်းရှာဖွေရေးပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့က ထိုပုံပြင်များကို ပြောပြရန်ထပ်ကာထပ်ကာ တောင်းဆိုကြပါလိမ့်မည်။ သင်ပြောပြသော အသေးစိတ်အကြောင်းအရာများ မှားယွင်းလျှင် သင့်ကို ပြုပြင်ပေးကြပါလိမ့်မည်။ သင်က ပြောရမည့် အကြောင်းအရာကို မသေချာလျှင်လည်း သူတို့က သင့်အားအကြောင်းအရာ ပေါ်လာအောင် တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်မ၏ သမီးငယ်လေးက အန်နီဇာတ်လမ်းကို ပြောပြရန် တောင်းဆိုသည့်အခါတိုင်း ကျွန်မက သူမအား “အန်နီဇာတ်လမ်းထဲက ဘယ်ကြောင်းကို ကြိုက်သလဲ” ဟု ပြန်မေးလေ့ရှိပါသည်။

“အန်နီက သွားဆရာဝန်ဆီကို သွားတဲ့အကြောင်းပြောပြပါ” ဟုသူမက ပြန်ပြောပါလိမ့်မည်။ သူမရွေးချယ်သော အကြောင်းအရာသည် မည်သည့်အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါစေ သူမအနေဖြင့် လက်ရှိစိုးရိမ်နေသော အခြေအနေတစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်နေပါလိမ့်မည်။

တစ်ခဏအတွင်းတွင်ပင် အန်နီ၏ ဇာတ်လမ်းများသည် သူတို့၏လက်ရှိဘဝနှင့် အပြိုင်ဖြစ်နေကြောင်း အသိပြုမိလာကြပါသည်။ ဤသို့ သတိပြုမိခြင်းကို သူတို့အတွက် ပုံပြင်များ၏ ထိရောက်မှုကို အဟန့်အတားဖြစ်ခြင်း သို့မဟုတ် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဟု ယူဆရန်မရပါ။ ဇာတ်လမ်းသည် ဇာတ်လမ်းသာဖြစ်ကြောင်းကို ကလေးများလွတ်လပ်စွာ သိရှိနားလည်စေပါသည်။ သူတို့၏ ပကတိဖြစ်ရပ်နှင့်ဆက်စပ်လိုသောအခါ သို့မဟုတ် ဆက်စပ်နေသောအခါ ပုံပြင်သည် ပုံပြင်သာဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်စေပါသည်။

ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများကို ကိုယ်ပိုင်ဖန်တီးခြင်း။ ကျွန်မ အန်နီ (Annie) ဟူသောအမည်ကို ရွေးချယ်ခြင်းမှာ ကျွန်မ သမီးကလေး၏ အမည်မှာ အေမန်သာ ဖြစ်သဖြင့် အသံနီးစပ်ရာကို ရွေးချယ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ထပ်တူထပ်မျှ မတူညီပါ။ အန်နီသည် ကျွန်မတို့ကဲ့သို့ပင် အိမ်တစ်လုံးတွင် နေသည်။ ကျွန်မတို့ကဲ့သို့ပင် ခွေးလေးတစ်ကောင် ရှိသည်။ သို့သော် အမည်ကားမတူပါ။ ကျွန်မတို့နှင့် တူညီသောလူနေမှု ပုံစံတစ်ခုရှိပါသည်။ စင်စစ် နာမည်ကိုသာပြောင်း၍ စာကြောင်းများ စကားလုံးများကို ငှားရမ်းသုံးစွဲခြင်းသာဖြစ်သည်။ နာမည်များ သာပြောင်းလဲသွားသော်လည်း အကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက် အသေးစိတ်များကား တစ်ထပ်တည်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

နာမည်တစ်ခုရွေးချယ်ခြင်း။ သင့်အနေဖြင့် အန်နီဇာတ်လမ်းများကို ကိုယ်ပိုင်ဖန်တီးလိုပါက အန်နီ၏အမည်အစား သင့်ကလေး၏ အမည်နှင့်ဆင်တူသော အမည်ကိုရွေးပါ။ အန်နီ၏ နောက်ခံဇာတ်လမ်းကို ပြောင်းလဲပါ။ သင်တို့၏ ဘဝပုံစံနှင့် ကိုက်ညီသော ဘဝပုံစံတစ်ခုကို ပြောင်းပါ။ သင့်ကလေးသည် ယောက်ျားလေးဖြစ်ပါက အန်နီသည် အင်ဒရူး (Andrew) ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

သင်၏ ပုံပြင်ကိုဖန်တီးသောအခါ သင်ဘာလုပ်တော့မည်ကို သင့်ကလေးက သင့်အားသိရှိခွင့်ပေးပါလိမ့်မည်။ သူ/သူမသည် စိတ်ဝင်စားမှုရှိလျှင် တုန့်ပြန်မှုရှိလျှင် သင်၏ ပုံပြင်သည် ထိရောက်ပါသည်။ သူ/သူမ ပျင်းယံငြီးငွေ့လာလျှင်မူ ထိုဇာတ်လမ်းသည် သူ/သူမအတွက် မလိုအပ်တော့ပါ။ ကလေးများသည် ပြဿနာတစ်ခုကို ဖြေရှင်းကြသောအခါ ထိုသို့သော သီးခြားဇာတ်လမ်းများတွင် စိတ်ဝင်စားမှုလျော့ပါးသွားကြပါသည်။ မည်သည့် ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြရမည်ဟု သင်ကိုယ်တိုင်က မသေချာလျှင် ကလေးများအား မေးပါ။ အချို့ အခြေအနေများတွင် အန်နီမည်သို့ ခံစားရမည်မှန်း သင်သေချာစွာ မသိလျှင် ကလေးများကို မေးပါ။ “ဒီလိုဆိုရင် အန်နီဘယ်လို ခံစားနေရမယ်လို့ သား/သမီးထင်သလဲ”

မိဘများကိုလည်း အထောက်အကူပြုပါသည်။ ဤပုံပြင် ဇာတ်လမ်းများကို ကျွန်မပြောပြသောအခါတွင် အန်နီ၏ မိဘများသည် စံပြမိဘများဖြစ်သည်။ နွေးထွေးမှုရှိသည်။ အမြော်အမြင်ကြီးသည်။ စိတ်ဓါတ်ကြံ့ခိုင်ကြပြီး သားသမီးကို အထောက်အကူ ပြုကြသည် စသည်ဖြင့် ကျွန်မသတိထားမိလာခဲ့သည်။ တကယ်တော့ သူတို့သည် ကျွန်မတို့၏ စိတ်ကူးယဉ်မိဘများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး လိုချင်ကြသော မိဘမျိုးအစားများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများကို ပြောပြရာတွင် အန်နီ၏မိဘများသည် ကျွန်မတို့ဖတ်ပြသော ကလေးကိုသာမက ကျွန်မတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ကလေးတိုင်းကိုလည်း အကျိုးပြုပေးပါလိမ့်မည်။

သင့်ကလေးငယ်ကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း

ကလေးများသည် လူကြီးပေါက်စကလေးများနှင့် တူကြပါသည်။ သူတို့တွင် ပြင်ပအဆင်တန်ဆာများဖြစ်သော လက်များ၊ ခြေ များ၊ နှာခေါင်းများ၊ ပါးစပ်များ ရှိကြသည်။ ကျွန်မတို့ ပြောသောဘာသာစကားကို သူတို့ပြောကြသည်။ ကျွန်မတို့ စဉ်းစားသကဲ့သို့ သူတို့စဉ်းစားသလား ဟုဆိုလျှင်ကား ဤသို့မဟုတ်ပါ။

၃နှစ်သား ကလေးငယ်တစ်ဦးအား အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ဆက်စပ်ရှင်းပြသည့်အလုပ်မှာ မလွယ်ကူလှကြောင်း ကျွန်မတို့ မိဘအများစု တွေ့ရှိကြရပါသည်။

ကျွန်မတို့ ကလေးများသည် အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့သော မိမိကိုယ်မိမိသိမြင်ရသည့် အခြေအနေများကို အဘယ်ကြောင့် သဘောမပေါက် ကြပါသနည်းဟု ကျွန်မတို့ ထိုင်ပြီးစဉ်းစားမိကြပါသည်။ စင်စစ် ကလေးငယ်တစ်ဦးအနေဖြင့် လောကကြီးကို မည်သို့ မြင်သာနည်းဟူသော အချက်ကိုအနီးကပ်ဆုံး ရှုမြင်နိုင်မှုအပေါ်တွင် ထိုအဖြေတည်ရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ကလေးများမည်သို့လေ့လာ ကစား စိတ်ကူးကြသနည်း။ ကျွန်မတို့ လူကြီးအတော်များများသည် ကလေးဘဝ၏ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုများနှင့် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုများကို မေ့ပျောက်နေကြသည်။ ကလေးများမရှိလျှင် ဤလောကကြီးသည် မည်သည့်လောကကြီးနှင့် တူနေမည်နည်းဟူသော ယုတ္တိဗေဒပဒေသများကို ကျွန်မတို့မေ့လျော့နေခဲ့ကြသည်။ ရုတ်တရက် ရေချိုးရမည်ကို အသေအ လဲကြောက်သော ၂နှစ်သား ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ကျွန်မတို့ စိတ်ရှုတ်ကြရသည်။ သူ/သူမ ဘာကိုစိုးရိမ်နေသနည်းဟု ကျွန် မတို့ အံ့သြမိကြသည်။ ရေခဲပိုက်ခေါင်း၏ အပူကိုကြောက်ရွံ့လား၊ ရေနစ်၍သေမည်ကို ကြောက်ရွံ့လား၊ မာကြောသော ရေလှေကိုဖြင့် သူ/သူမ၏ ခေါင်းကို ဆောင့်မိမည်စိုးရွံ့လား၊ လူကြီးတိုင်းပင် ဤအရာများကို ကြောက်ကြသည်။ ဤသို့လည်း မဟုတ်သေး။ သူ/သူမ တကယ်ကြောက်သည်မှာ ရေချောက်ခန်းနေသော ရေနုတ်မြောင်းတွင် ချော်လဲမည်ကိုပင်တည်း။ ၂နှစ်သား ကလေးတစ်ဦးသည် ဝတ္ထု ပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်နေသော အရွယ်ပမာဏကို သိသည့်စိတ်မဖွံ့ဖြိုးကြသေးပါ။ ထို့ကြောင့်ပင် သူ/သူမ၏ ခြေထောက်သေးသေး လေးက ရေနုတ်မြောင်းထဲကျပြီး နှုတ်၍မရအောင် မကြီးသေးကြောင်းကို မခန့်မှန်းတတ်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကလေးများသည် အရွယ် အစားမျိုးစုံရှိသော ပစ္စည်းမျိုးစုံကို ခန့်မှန်းတတ် နားလည်သဘောပေါက်လာတတ်သည်အထိ နာရီပေါင်းများစွာ ကစားပေးရ လေ့ကျင့် ပေးရပါမည်။ သင်တတ်နိုင်သမျှ ရှင်းလင်းပြနိုင်သော်လည်း သူမကိုယ်တိုင်လေ့လာသိရှိမှုက သူမ၏ ခန့်မှန်းတတ်မှု အသိစိတ်ဖြစ်ပေါ် လာစေပေလိမ့်မည်။

လူကြီးများသည် ကစားခြင်းနှင့် ပုံပြောခြင်းတို့သည် ရည်ရွယ်ချက်ကြီးကြီးမားမား မရှိသော စိတ်ပန်းဖြေမှုအဖြစ်သာ မှတ်ယူ လေ့ရှိကြပါသည်။ ကလေးများအတွက်မူ ကစားခြင်းသည် လောကကြီးကို လေ့လာသင်ယူသော အဓိကနည်းလမ်းဖြစ်သည်။ ကလေးတစ်ဦးအတွက် ကစားခြင်းသည် သုတေသနကျောင်းသားတစ်ဦး၏ စာကြည့်တိုက်ထဲတွင် တစ်နေ့တာ လေ့လာနေသော ရည်ရွယ်ချက်ကဲ့သို့ပင် အရေးကြီးလှပါသည်။

ရှင်သန်ခြင်းနှင့်သင်ယူခြင်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လောကကြီးထဲသို့ အန္တရာယ်ကင်းစွာ ဝင်ရောက်ခြင်းမပြုမီ လေ့လာသင် ယူစရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းမြောက်မြားစွာ ရှိကြပါသည်။ အနည်းငယ်မျှတင်ပြရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုင်၊ ထ၊ လမ်း လျှောက်၊ စကားပြော စသည်တို့ကို လေ့လာသင်ယူရသည်။ အကျိုးအကြောင်းပြခြင်း ဆက်သွယ်ခြင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း စသည် စသည်တို့ကို လေ့လာသင်ယူကြရသည်။ လေ့လာသင်ယူရမည့် လုပ်ငန်းများကား မရေမတွက်နိုင်အောင် အမျိုးအစားများပြားလှသဖြင့် အမှားအယွင်းမရှိဘဲ လုပ်ဆောင်တတ်ရန် အစီအစဉ်ချမှတ် သင်ကြားရေးမှာမူကား ဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိပေ။ ယင်းတို့ လေ့လာ သင်ယူရန် လိုသည်။ လေ့ကျင့်ရန် လိုသည်။ ဤတွင် ကစားခြင်း၏ ကဏ္ဍပါဝင်လာပေသည်။

အချို့သော အတွေးအခေါ်ပညာရှင်များက ကစားခြင်းသည် ထူးခြားသော စွမ်းအားရရှိဖြစ်ထွန်းရန် အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ဖြစ် သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ကလေးများနှင့် ဆက်သွယ်ကြရသူတိုင်း ကလေးများအား ထူးခြားသော အဆုံးမရှိသော စွမ်းအားအရင်း အမြစ် များကိုပိုင်ဆိုင်ကြသူများအဖြစ် ရှုမြင်ကြရမည်။ ကစားခြင်းသည် ဖိအားဖြင့်ချက်ပြုတ်ရသော ပေါင်းအိုးရှိ လေထွက်ပေါက်ကဲ့သို့ပင် အ ပိုစွမ်းအားများကို ထုတ်လွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။ ထိုသို့သော ကစားနည်းအစီအမံကို လောကကြီးထဲရှိ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြသော လူ

ကြီးများအတွက် အပိုစွမ်းအားများ ထုတ်လွှတ်ရရှိရန် စီစဉ်ပေးနိုင်လျှင်ကား မည်မျှအကျိုးရှိပေမည်နည်း။

သင့်ကလေးငယ်၏ လတ်တလော အခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီသောအနိန်း ဇာတ်လမ်းများကို သင်ပြောပြလျှင် ကလေးများက ထို ဇာတ်လမ်းများကို ထပ်ကာထပ်ကာ နားထောင်လိုကြကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ထပ်ဖန်တလဲလဲ ပြောပြခြင်းကို စိတ်မ ရှည်မဖြစ်ပါနှင့်။ ကလေးများသည် အကြောင်းအရာများကို စွဲမှတ်နေရန်လိုပါသကဲ့သို့ ခံစားချက်များနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိလာပြီး သူတို့၏ သောကများကို ကျွမ်းကျင်စွာဖြေရှင်းနိုင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

မီးရှေးရှေးတုန်းက / တစ်ခါတုန်း ၏ ဩဇာသက်ရောက်မှု။ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ၏ ဩဇာသက်ရောက်မှုကား အဘယ်နည်း။ ယင်းတို့သည် တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ ကလေးငယ်အားလုံးအတွက် အဘယ်ကြောင့် နှစ်သိမ့်မှုပေးနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့် အလွန်အမင်း စိတ်ဝင်စားစေပါသနည်း။

ကျွန်မတို့ မိဘများအားလုံးကပင် ကျွန်မတို့၏ ကလေးငယ်များအား လုံးဝဘေးကင်းစွာဖြင့် ကျွန်မတို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အခါ မလတ်တည်ရှိနေသော ကြောက်ရွံ့မှုများနှင့် သောကများမှ ကင်းလွန်စွာဖြင့် သူတို့၏ ဘဝများကို ဖြောင့်တန်းစွာ လျှောက်လှမ်းစေချင် ကြပါသည်။ ကျွန်မတို့အထဲမှ အချို့လူများသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ခံစားသိရှိစိတ်၊ ရယ်မောရွှင်ပြေသောကာလ၊ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသော ကလေးဘဝများကို ပြန်လည်သတိရရင်း ငယ်မူငယ်သွေးကြွကြွရသည်။ ကျွန်မတို့မေ့ပြစ်သောအရာများကား ကျွန်မတို့ မထိန်းချုပ်နိုင် သောကြောက်ရွံ့မှု အမျက်ဒေါသနှင့် သောကတို့ပြည့်လျှမ်းနေသော လေဟာနှင့် ကျွန်မတို့ထက် အဆအရာထောင်ကျယ်ပြောသော ဝန်း ကျင်ကိုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ညအချိန် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုများ၊ ညအိမ်မက်ဆိုးများ၊ အိပ်ရာနောက်တွင် ရပ်နေသော အရိပ်မည်းကြီး၊ မိဘများနှင့် ခွဲခွာနေရသောကာလ၊ လွတ်လပ်မှုအတွက် ပြင်းပြသောဆန္ဒဖြင့် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုများ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမအရင်း အချင်း ချင်းအကြား ဖြစ်ပွားရသော ဒေါသစိတ်နှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရား၊ အခြားကလေးများ၏ ရက်စက်ကြမ်းတမ်းမှု၊ ကျွန်မတို့ကျော်လွှား လွန်မြောက်ရမည့် ဖွံ့ဖြိုးကြီးပြင်းမှု ဖြစ်စဉ်များ၏ စိတ်ရှုတ်ထွေးမှု စသည် စသည်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ကလေးတစ်ဦး လမ်းလျှောက်တတ် ရန်ကြိုးစား သင်ယူနေမှုကိုကြည့်လျှင် ရုန်းကန်ကြိုးစားမှုနှင့် သတ္တိ၏ သဘောတရားအချို့ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ အပျော် ရွှင်ဆုံးနှင့် ဘေးအန္တရာယ်အကင်းဆုံး ကလေးတစ်ဦးပင်လျှင် ကြီးမားသောသောက ကြောက်ရွံ့မှု ဒေါသနှင့် အထီးကျန်ဆန်ခြင်း စသည့် ခံစားမှုများကို ဖြတ်သန်းရသည့် အချိန်ကာလများ ရှိပါသေးသည်။ အချုပ်အားဖြင့် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ သူ/သူမ၏ လုပ်ငန်း တာဝန်များကို ပြည့်စုံပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သူမရှိကြပါ။ မည်သူမျှ ပြီးပြည့်စုံသူဟူ၍ မရှိပါ။ မိခင်က သူ/သူမလမ်းလျှောက် တတ်ရန် ကူညီပေးသော်လည်း သူမကိုယ်သူမ မထိန်းနိုင်ပါ။ မကြာခဏလဲကျပါလိမ့်မည်။ လမ်းလျှောက်တတ်ရေးအတွက် ကလေးတစ်ဦးသည် လဲကျခြင်း၊ မိမိကိုယ်မိမိ ပြန်လည်ထူမခြင်း တစ်ဖန်ပြန်၍ လမ်းလျှောက်ခြင်း အစဉ်တို့ကို သင်ယူကြရပါသည်။

ဤရည်ရွယ်ချက်မှာ စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းများစွာကို ရောင်ပြန်ဟပ်ပါသည်။ လူငယ် သူရဲကောင်းတစ်ဦး ခရီးနှင့်ခဲ့သည်။ အခက်အခဲများစွာကို ကျော်ဖြတ်ပြီး လိုရာပန်းတိုင်သို့ အောင်မြင်စွာအရောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းများ၏ အကြောင်းအရာမှာ ဘဝသည်စစ်ပွဲတစ်ခု တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်နိုင်သော်လည်း မတရားမှုများ ပြွမ်းတီးနေသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ လက်လှမ်းမီခြင်းမရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ပါက မလွဲမသွေအောင်မြင်မှု ရရှိမည် ဟူ၍ပင်ဖြစ်သည်။ ဤကား အဖိုးအလွန် ထိုက်တန်လှသော အရေးကြီးသည့် သင်ခန်းစာပင်ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်ခြင်းနှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်း ကိုယုံကြည်မှု မရှိသော ကလေးတစ်ဦးသည် ရုန်းကန်တိုက်ခိုက်မှုကို စွန့်လွှတ်သဖြင့် ဘယ်အခါမျှ အောင်မြင်မှုရရှိမည်မဟုတ်ပေ။

အနိန်းဇာတ်လမ်းများကား ပကတိလောကတွင် ဖြစ်ပျက်နေသော ကိုယ်ပိုင်ဆင်ထားသည့် ဇာတ်လမ်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။

သင်၏ကလေးငယ်သည် တစ်သီးပုဂ္ဂလ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ကလေးများအားလုံး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူညီပါ။ သင်၏ ကလေးငယ်အား တစ်သီးပုဂ္ဂလဖြစ်သော လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအဖြစ် သဘောပေါက်လက်ခံခြင်းသည် အရေးကြီးကြောင်းကို ကျွန်မအလေး ပေးဆွေးနွေးချင်ပါသည်။ စည်းမျဉ်းများ စည်းကမ်းဥပဒေများကို လက္ကားဖြန့်ဝေ အသုံးချရန် မကြိုးသွားပါနှင့်။ အကြောင်းမူ ယင်းတို့ ကားသင်စာအုပ်ထဲမှ ဖတ်၍ရသောအရာများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစည်းမျဉ်း ဥပဒေများသည် သင်၏ကလေးတစ်ဦးအပေါ်တွင် မည်သို့ အသုံးချသည်ကို ဦးစွာစဉ်းစားကြည့်ပါ။ သင်သည် သင့်ကလေးငယ်၏အကြောင်းကို ချေးခါးအူမ မကျန်အသိမြင်ဆုံးဖြစ်သည် ဟူသော သင်၏ပင်ကိုယ်အသိကို ယုံကြည်လိုက်ပါ။

အလားတူစွာပင် အနိန်းဇာတ်လမ်းများကို ဖန်တီးသောအခါ သူရဲကောင်းမလေး ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးပုံစံများကို သင်၏ ကလေးငယ်နှင့် အပ်စပ်အောင်ကြိုးစားပါ။ ဥပမာ သင့်ကလေးသည် သဘောဝအလျောက် သတိကြီးသော အသိစိတ်ရှိသည် ဆိုပါစို့။ အခြေအနေများကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ တာဝန်ခံပြီး အလွယ်တကူ လက်မြောက်အရုံးပေးတတ်သော ဇာတ်ကောင်သည် သင့်ကလေးငယ် ၏ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးနှင့် ဟပ်စပ်ထိရန် ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။

သင့်ကလေးငယ်သည် သင်နှင့်မတူဘဲ သူ/သူမ၏ အခြေခံစရိုက်လက္ခဏာ ကွဲပြားခြားနားနေလျှင် သင့်ကလေးငယ်အား သင့်ရည်မှန်းချက်အတိုင်း ပြောင်းလဲအောင် ကြိုးစားခြင်းကား အချည်းအနီးပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကွဲပြားခြားနားမှုများ အဘယ်ကလာသ နည်းဆိုသည်ကို နားလည်သဘောပေါက်အောင် ကြိုးစားပါ။ လောကကြီးကို ရင်ဆိုင်ရာတွင် သူ/သူမ သဘာဝနည်းလမ်းများကား အဘယ်နည်း။ သူ/သူမအတွက် မှန်ကန်သည့် သင့်တော်သည်ဟု ယူဆရသောနည်းလမ်းများကို တိုးတက်လာစေရန် သင်ကအားပေး

ကူညီပါသလား။

အခြားတစ်ဘက်မှရှုမြင်ခြင်း။

အခြားသူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အမြင်ဖြင့် လောကကြီးကို နားလည်သဘော ပေါက်အောင်ကြိုးစားခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ပြုလုပ်ခဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့လှသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကလေးငယ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဤ သို့ရှုမြင်ခြင်းကား အခြေအနေတစ်ရပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ရှုမြင်သည့်နည်းလမ်းနှင့် များစွာခြားနားသွားပေလိမ့်မည်။

ဤအချက်မှာ အနီးနီးဇာတ်လမ်းများကို ပြောပြရာတွင် စိတ်ထဲ၌စွဲမှတ်ထားရန် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ သင့်အနေဖြင့် အသေးအဖွဲ့မျှသာ ရှုမြင်သော ကိစ္စတစ်ခုသည် သင့်ကလေးငယ်၏ အမြင်တွင်ဘဝပျက်လုမတတ် ကြီးကျယ်နေပေလိမ့်မည်။ မလိုလား သောစိတ်ဖြင့် အာခံသည့်အပြုအမူဟု လူကြီးတစ်ယောက်က ရှုမြင်သော အပြုအမူတစ်ရပ်သည် ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အဆင့်တွင် မဖြစ်မနေပြုလုပ်ရသည့် အရေးကြီးသော အပြုအမူတစ်ရပ်အဖြစ် ယူဆနေပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်ဦးနှစ်ဘက်စလုံးက မိမိတို့အမြင်တစ်ခုတည်းကိုသာ စွဲကိုင်နေခြင်းကား မှားယွင်းပြီး နားလည်မှုလွဲမှားတတ်ပါသည်။ သင့်ကလေးငယ်၏ ပြဿနာများနှင့် သောကများကို ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်နေချိန်တွင် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုမှာ ဦးစွာနားထောင်ပြီး သူ/သူမ မည်သို့ခံစားရမည်ကို နား လည်အောင်ကြိုးစားပါ။ အလျင်စလိုမဆုံးဖြတ်ပါနှင့်။ အရင်စလိုနိဂုံးမချုပ်ပါနှင့်။ သင်က ကူညီအားထုတ်မှုပြုစရာမှာပင် အချည်းအနီးဖြစ် သွားတတ်ပါသည်။

စိတ်ကူးခြင်း။

လူသားများတွင် အရာဝတ္ထုများအား ရှုမြင်ခြင်းနှင့် စိတ်ကူးခြင်းစွမ်းရည် မြင့်မားတိုးတက်လေ့ရှိသည်။ ယင်း မှာအခြားမျိုးစိတ်/ သက်ရှိမျိုးစိတ်များနှင့် ကွာခြားသောထူးခြားသည့် စရိုက်လက္ခဏာတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လူသားအားလုံး ထိုအရည်အသွေးကို အသုံးပြု၍ အဆုံးမသတ်နိုင်အောင် တွေးခေါ်ကြသည်။ စိတ်ကူးကြသည်။ စိတ်ကူးမရှိလျှင် ဤကမ္ဘာကြီးသည် မည် သို့မည်ပုံရှိမည်နည်းဟု စဉ်းစားကြည့်စရာပင်။

စိတ်ကူးခြင်းကို လောကကြီး၏ အကြောင်းနှင့် လောကကြီး၏ အတွေ့အကြုံကို ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်မျက်စိမှတစ်ဆင့် တွေးခေါ် ရှုမြင်နိုင်သော စွမ်းရည်ဟုအဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုနိုင်ပါသည်။ စိတ်ကူးကို ကဗျာဆရာများ ပန်းချီဆရာများ အတွက်သာကန့်သတ်ထားခြင်း မဟုတ်ပါ။ စိတ်ကူးကို ကျွန်ုပ်တို့အဆက်မပြတ် အသုံးပြုနေကြပါသည်။ အပတ်စဉ် ဈေးဝယ်ခြင်း၌ပင်လျှင် လိုအပ်မည့်ပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ကြိုတင်စဉ်းစားကာ စီမံဆောင်ရွက်နေပါသေးသည်။ စိတ်မကူးဘဲနှင့် ဤသို့မဆောင်ရွက်နိုင်ပါ။

တကယ်တော့ လူသား၏စိတ်ကူးသည် မည်မျှထူးခြား ဆန်းကြယ်ပြီး သာမန်ထဲလွန်ကဲသော တန်ခိုးစွမ်းအင် ပြည့်ဝသည့် လက်နက်ကိရိယာတစ်ခုဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့စတင်တွေးခေါ်နေခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ပြေးနေသည်ကို စိတ်ကူးကြည့်သည် ဆိုပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေစဉ်တွင်ပင် ခြေထောက်များ ရုတ်တရက်အကြောဆွဲလာကာ ခြေဖျားများ ကြွလာတတ်ကြောင်းကို ခါတ်ခွဲခန်းပညာရှင်များ စိတ်ပညာရှင်များက ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့ကြသည်။ အားကစားတစ်ခုကို စိတ်ကူး ကြည့်နေရုံမျှဖြင့် သင်၏အားကစား စွမ်းရည်ကို တိုးတက်လာကြောင်းကို လေ့လာတွေ့ရှိမှုများက ဖော်ထုတ်ပြသခဲ့ကြသည်။ အိုလံပစ် အားကစားပွဲတော်တွင် အမြင့်ခုန်အားကစားသမားများကို သင်သတိပြုမိပါလိမ့်မည်။ မခုန်ခင်မျက်စေ့များ ပိတ်ပြီးရပ်နေကြပြီး ခေါင်း ကိုညိတ်ခါလျက် ထူးခြားသော မျက်နှာအမူအရာများ ပြုလုပ်ကြသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ သူတို့ပြုလုပ်နေသည်ကား ပြေးလမ်းတွင် ပြေးသွားပြီး ခုန်လိုက်သည်ကို သူတို့စိတ်ကူးနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ကူးသည် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ တုန့်ပြန်မှုကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ အေးဆေးငြိမ်သက်သော စမ်းချောင်းလေးတစ်ခု၏ နံဘေးတွင် ထိုင်နေသည်ဟု စိတ်ကူးကြည့်ပါ။ ငြိမ်းချမ်းသော ခံစားမှုကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

နမူနာပြခြင်း။

နမူနာပြခြင်းကို သရုပ်ပြလုပ်ဆောင်ခြင်းမှ ရရှိသည်။ ကလေးငယ်များသည် ဤနည်းဖြင့် လွယ် ကူစွာသင်ယူနိုင်ကြောင်း သုတေသနပြုချက်များအရ တွေ့ရှိရသည်။ နမူနာပြခြင်းသည် ကလေးငယ် လက်ရှိကြုံတွေ့နေရသော ပြဿနာ ကိုဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းတစ်ခုအဖြစ် အကျိုးသက်ရောက်သည်။ ကလေးများသည် စူးစမ်းလေ့လာခြင်းဖြင့် သင်ယူပြီးနောက် နမူနာပုံစံ ကိုအတုပြုလုပ်လေ့ ရှိသည်။ နမူနာပြခြင်းသည် ပကတိဘဝသရုပ်ပြမှုတစ်ခု ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ကလေးငယ်စိတ်ကူးသော မြင်ကွင်းတစ်ခု လည်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဥပမာ တစ်ဦးတစ်ယောက်က လုပ်ငန်းတစ်ခုကို အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်ပုံကို ကလေးတစ်ဦးက စိတ်ကူးပုံဖော် လျှင်ဥပမာ ရေချိုးခန်းထဲဝင်၍ ရေကိုပျော်ရွှင်စွာ ပက်ဖျန်း၍ရေချိုးခြင်းကို စိတ်ကူးလျှင် ယင်းကို ပုန်းလျှိုထားသော သူရဲကောင်းမလေး တစ်ဦးသည် ဇာတ်လမ်းအဆုံး၌ အောင်မြင်မှုရရှိလျှင် ကလေးငယ်သည် သူမ၏ ပကတိဘဝတွင် သူရဲကောင်းမလေး၏ အသွင်အပြင် ကိုနမူနာ လိုက်နာပေလိမ့်မည်။

အနီးနီးဇာတ်လမ်းများကိုအသုံးပြုပုံ

ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ဖန်တီးသည့်စိတ်ကူးကို ကျွန်ုပ်တို့ပြောပြခဲ့သည့် အချို့သော မိဘများက အတော်လေးစိတ်ပျက်သွားကြသည်။ ပုံပြင်

တစ်ပုဒ် ဖန်တီးခြင်းမှာ ထင်ထားသည်ထက် ပို၍လွယ်ကူပါသည်။

သင့်ကိုယ်ပိုင် ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ဖန်တီးမည်ဆိုပါက ဤစာအုပ်ပုံ ဖော်ပြခြင်းကို လမ်းညွှန်အဖြစ်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ပုံပြင် ဇာတ်လမ်းအတွက် လိုအပ်သည့် ပြဿနာတစ်ခုကို စတင်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သင်၏ ကလေးငယ်သည် ထိုပြဿနာအတွက်မည်သို့ ကြိုးသားရမည်ဟူသော ခံစားချက်ကို ကြိုးစားစိတ်ကူးကြည့်ပါ။ ထိုပြဿနာကို ကလေးငယ်ဘက်မှ မည်သို့ရှုမြင်မည်နည်း။ ထို့နောက် သင်လက်လှမ်းမီသမျှ အချက်အလက်များကို ပုံပြင်အတွက်စဉ်းစားပါ။ သင့်ကလေးငယ်ကို မည်သည့်စိတ်ကူး အယူအဆကိုသင် ရရှိစေချင်သနည်း။ သင်၏ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်း၏ အဖြေများအတွက် မည်သို့အကြံပြုချင်သနည်း။

နမူနာအဖြစ်သိမ်းဆည်းပါ။ သင်၏ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများတွင် နားလည်သဘောပေါက်အောင် သင်ကြိုးသားလေ နားထောင်သူအတွက် ပိုမိုသဘောပေါက် ထိရောက်လေဖြစ်ပါသည်။ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ဖန်တီးဖို့အတွက် သင်ကိုယ်တိုင် စိတ်ပညာပါမောက္ခတစ်ဦးဖြစ်ဖို့ မလိုပါ။ ရိုးရှင်းသော အသုံးအနှုန်းနှင့် လွယ်ကူသောသဘောထားသည် အထိရောက်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ သင့်ကလေးငယ်မည်သို့ ခံစားနေရသည်ကို သင်ကိုယ်တိုင် သဘောမပေါက်ဘဲ ရှုတ်ထွေးနေလျှင် သူမတွင် အခက်အခဲရှိနေသည် ဆိုရုံမျှကို သင်နားလည် ရပါမည်။ “အန်နီသည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ခဲ့မိသည်” သို့မဟုတ် “အန်နီသည် အလွန်စိုးရိမ်နေခဲ့သည်” ဟုဆိုလျှင်လုံလောက်ပါသည်။ သင့်ဇာတ်လမ်း၏ အချက်တိုင်းတွင် “အဲဒီလို အန်နီခံစားရတာ သမီးဘယ်လိုထင်သလဲ” ဟု သင့်ကလေးငယ်ကို မေးရင်း လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းရန် မမေ့ပါနှင့်။

ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို သင်ဖန်တီးရာတွင် သင့်ကလေးငယ်၏ ပြဿနာကို ထင်ဟပ်ပြီး သင့်ကလေးငယ်က သူမ၏ ခံစားချက်များကို ထင်ဟပ်သော သူရဲကောင်းမလေးအား ကိုယ်စားပြုဇာတ်လမ်းဆင်နေသည်ကို သတိရပါ။ ဇာတ်ကောင်များ၊ ဇာတ်ကောင်စရိုက်များ၊ အဖြစ်အပျက်များနှင့် ဝန်းကျင်ရေခဲမြေခဲများသည် သူမ၏ ပကတိဘဝ ပကတိသူငယ်ချင်းများ သူမ၏ နေအိမ်ဘဝနှင့် အပြိုင်ဖြစ်နေရပါမည်။ ဇာတ်လမ်းကို ဤနည်းအတိုင်းဆင်ပြီးပါက သင့်ဇာတ်လမ်းထဲရှိ သူရဲကောင်းမလေးကို ပြဿနာအားဖြေရှင်းခိုင်းပါ။ သို့မဟုတ် သူမအား ဟန့်တားနေသောအရာများကို ကျော်လွှားခိုင်းပါ။ သူရဲကောင်းမလေး၏ ပြဿနာ ဖြေရှင်းချက်များသည် ရှုတ်ထွေးခြင်းမရှိပါစေနှင့်။ ပြဿနာဖြေရှင်းချက်များသည် သင်၏ ကိုယ်ပိုင်ဘဝတွင် တွေ့ကြုံရသည့် ဖြေရှင်းချက်ဖြစ်ရပါမည်။ ဖြေရှင်းချက်များတွင် ကျွမ်းကျင်မှုအသစ်များ လေ့လာသင်ယူခြင်း၊ လူမှုရေးစွမ်းရည်သစ်များ ဆည်းပူးခြင်း၊ သူငယ်ချင်းများကြောင့် နှစ်သိမ့်မှုရခြင်း၊ မိသားစုကြောင့် လုံခြုံမှုရခြင်း၊ အချိန်ဖြင့်ကုစားခြင်း စသည်တို့ပါဝင်နိုင်ပါသည်။

ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းပြောသောအခါ သင့်ကလေးငယ်အား အမြဲတန်း ပွင့်လင်းမှုရှိပါ။ ကလေးငယ်သည် ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းကို အာရုံစိုက်စူးစမ်းခြင်းရှိ မရှိ စိတ်မရှည်ပုံပေါက် မပေါက်တို့ကို သတိထားလေ့လာပါ။ သင်၏ပုံပြင်က ကလေးငယ်၏ နေအိမ်ရှိပြုမှု ဖော်ပြချက်များကို ထိမှန်ခြင်းရှိ မရှိ သဲလွန်စများ ရရှိနိုင်ပါသည်။ သင်၏ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြရာတွင် ကလေးတစ်ဦးက အန်နီ၏ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို စိတ်ဝင်စားပြီး အခြားတစ်ဦးက ငြီးငွေ့သည်ကိုလည်း သတိပြုမိရန် အထောက်အပူပြုပါသည်။ သို့ဖြင့် သင်၏ ပုံပြင်ကိုပြန်လည် သုံးသပ်ရန်နှင့် သင့်ကလေးငယ်များ၏ စိတ်ဝင်စားမှုများ လိုအပ်ချက်များနှင့်ကိုက်ညီသည့် ပုံပြင်များကို ဖန်တီးရန် လွယ်ကူသည်ထက် လွယ်ကူလာပါလိမ့်မည်။

အချို့ကလေးများက ပုံပြင်ကို ငြိမ်သက်စွာ နားထောက်ရခြင်းကို ပိုမိုနှစ်သက်ကြသည်။ အချို့ ကလေးများကမူ ဆင်ခြေဆင်လက်တက်ကြပြီး မေးခွန်းများမေးတတ်ကြပါသည်။ ကလေးများ၏ ဝေဖန်ချက်များ သို့မဟုတ် မေးခွန်းများကို ဘေးဖယ်ထားပါနှင့်။ ယင်းတို့သည် ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းပြောခြင်းဖြစ်စဉ်၏ အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ပြင် သင့်ကလေးများ၏ အတွေးအခေါ်များကို ထိုးဖောက်မြင်နိုင်သော တန်ဖိုးရှိသည့် အမြင်များရရှိပါလိမ့်မည်။ အဖြေပေးရန် ခက်ခဲနေပါက “သား/သမီးဘယ်လိုထင်သလဲ” ဟုမေးပါက သင့်ကလေးက “သား/သမီး မသိဘူး” ဟုဖြေပါက ထိုမေးခွန်းသည် အရေးကြီးကြောင်းကို သတိပြုမိပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ “ဒီနေရာမှာသူ/သူမ ဘယ်လိုလုပ်တယ်ဆိုတာ တို့တွေဘာဖြစ်လို့ မစဉ်းနိုင်ရမှာလဲ” ဟုပြောနိုင်ပါသည်။ အရာဝတ္ထုများ အဖြစ်အပျက်များ အကြောင်းကို ရှာဖွေနည်းတွင် ခန့်မှန်းခြင်းသည် ထူးခြားသောနည်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

အမှားအယွင်းရှိခဲ့လျှင်လည်း စိတ်မပူပါနှင့်။ သင်နှင့် သင်၏ဇာတ်လမ်းသည် ပြီးပြည့်စုံရန်မလိုပါ။ သင်၏ စမ်းတဝါးဝါးဖြစ်မှုများကို လစ်လျူရှုလိုက်ပါ။ သင့်ကလေး၏ အမူအရာအရာ တစ်စုံတစ်ခုလုံးချော်သည်ကို သတိပြုမိလျှင် “အိုး မေမေ မေ့သွားတော့မလို့။ သူက ကိုယ်တိုင်သွားတာမဟုတ်ဘူး။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့သွားတာတဲ့” ဟု ချက်ချင်းပင် ရိုးရိုးကလေးပြင်ပြောလိုက်ပါ။

သင့်ကလေးက သင့်အား “သနားစရာကောင်းလိုက်တဲ့ မေမေရယ်။ ဒီပုံကလေးကိုတောင် မမှတ်မိဘူးလား” ဟူသော အကြည့်ဖြင့်ပြင်ပေးပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်ခြင်းက သူမ၏ ပျော်ရွှင်မှုကို ဖြစ်စေ၊ သူမ၏ ပုံပြင်အသုံးပြုမှုကိုဖြစ်စေ သင်၏ ပုံပြင်ရသကို ဖြစ်စေ မှေးမှိန်သွားခြင်း မပြုနိုင်ပါ။

ဖော်ပြပါနည်းများကိုအသုံးပြုခြင်း။ သင့်ကလေးငယ်က အဖြေတစ်ခုထုတ်ရန် ကြိုးပမ်းနေပါက အန်နီပုံပြင်တစ်ပုဒ်ထဲမှ အဖြေမျိုးကို အကြံပြုသဖြင့် ထိရောက်မှုမရှိပါက စိတ်မပျက်ပါနှင့်။ ဦးစွာ ထိုအကြောင်းကို သူမအား ပြောပြပါ။ ထို့ကြောင့် သူမဘာလုပ်သည် ဘယ်လိုလုပ်သည် ဘာဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို သင်ရှာဖွေတွေ့ရှိပါမည်။ နောက်ထပ် ဖန်တီးမည့် အန်နီပုံပြင်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို မည်သို့စီစဉ်ရမည်ဟူသော သဲလွန်စကိုလည်း ရရှိပါလိမ့်မည်။ ဥပမာ သင့်သမီးငယ်က မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း ဖွဲ့ရမည်ကို

စိတ်ဒုက္ခရောက်နေမည် ဆိုပါစို့။ သင့်သမီးငယ်နှင့် အလားတူပြဿနာရှိသော ကလေးမလေးတစ်ဦး အခန်းဖော်များအား “သမီးပါလို့ ရမလား” သို့မဟုတ် “သမီးနဲ့ကစားမလား” စသည်ဖြင့် ပြောကာမိတ်ဆွေဖွဲ့ပုံကို ပြောပြနိုင်ပါသည်။ ထိုအခါ သင့်သမီးငယ်က ထိုသို့ ကြိုးစားမိတ်ဆွေဖွဲ့သဖြင့် မအောင်မြင်၍ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာကောင်းပြန်လာပါလိမ့်မည်။

သို့သော် သင်က သူမသည် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးနှင့်သာ မိတ်ဆွေဖွဲ့ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါမည်။ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရာမအောင်မြင်၍ လက်လျှော့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိမြင်လာပါလိမ့်မည်။ ထိုကိစ္စတွင် နောက်ဆက်တွဲအနိမ့်ဇာတ်လမ်းဖြစ်သော မိန်းကလေးတစ်ဦးက ထိုသို့မိတ်ဆွေဖွဲ့ရန် ကြိုးစားသော်လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် အလွန်စိတ်ပျက်ပုံ ထို့နောက် သူမအနေဖြင့် ဇွဲမလျှော့ဘဲ အခြားသူငယ်ချင်းများကို ဆက်လက်မိတ်ဆွေဖွဲ့ရာ ရင်းနှီးခဲ့ပြီး ကစားဖော်များ ရရှိလာခဲ့ပုံကို ဆက်လက်ဖန်တီး ပြောပြနိုင်ပါသည်။

ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းထဲတွင် အသုံးပြုသော နည်းစနစ်တစ်ခုအဖြစ် အဘယ်ကြောင့် မအောင်မြင်ကြောင်းကို သင့်အနေဖြင့် သဲလွန် စမရနိုင်ခြင်းလည်း ရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ အနိမ့်သည် သူမ၏ မအောင်မြင်မှုအတွက် စိတ်ပျက်နေသော်လည်း သူမ၏ စိတ် ပျက်မှုကို အကျပ်အတည်းကို ကျော်လွှားလွန်မြောက်အောင် နည်းလမ်းတစ်ခုရှာဖွေသည် ဆိုပါကလည်း ပို၍သင့်လျော်နိုင်ပါသည်။ သူမ အနေဖြင့် မအောင်မြင်သော်လည်း အနိမ့်က ဇွဲမလျှော့ဘဲ ကြိုးစားမှုကို သူမနှင့်သူမ၏ မိဘများက ဂုဏ်ယူခြင်းအပေါ် သင့်အနေဖြင့် အလေးပေးပြောပြနိုင်ပါသည်။

ကလေးများသည် အလွန်စိတ်အား တက်ကြွသောပရိသတ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့သည် ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများကို နှစ်သက် ကြပြီး သင်နှင့်အတူနေရသော အချိန်ကိုလည်း မြတ်နိုးတတ်ကြပါသည်။

အောက်ပါ အချက်များက အချို့ကအခြေအနေများတွင် အနိမ့်ပုံပြင်များက အထောက်အကူပြုပုံနှင့် ထိုပုံပြင်များကို မည်သို့ အသုံးပြုပုံကို လမ်းညွှန်ထားချက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အိပ်မက်ဆိုးများ

သာမန်လူများသည် တစ်ညလျှင် ၄ - ၅ကြိမ်ခန့်မျှ အိပ်မက်ပုံမှန် မက်လေ့ရှိကြကြောင်း သုတေသနများက ဖော်ပြကြပါသည်။ ဤပုံပြင် ဇာတ်လမ်းများကို မစတင်မီ အိပ်မက်ဆိုးများနှင့် ညဘက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာများအကြား ရှင်းလင်းပြချင်ပါသည်။

အိပ်မက်ဆိုးများ။ အိပ်မက်ဆိုးဟူသည် ထူးခြားသောအိပ်မက် ဖြစ်သည်။ အိပ်မက်ဆိုးမှ လန့်နိုးပြီး ကြောက်လန့်နေသော/ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသော ကလေးတစ်ဦးက သင့်အား “တိရစ္ဆာန်ကြီးတစ်ကောင်က သား/ သမီးနောက်ကို ပြေးလိုက်လာပြီး သား/ သမီး ကိုဖိနှင်းသတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်” ဟုပြောပြနိုင်ပါသည်။

ညဘက်ကြောက်ရွံ့မှုများ။ အိပ်မက်ဆိုးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ကြောက်လန့်မှုထက် ပို၍လွန်ကဲစွာ ကြောက်ရွံ့ထိတ် လန့်ခြင်းဖြစ်သည်။ (ယင်းမှာ ရန်သူ၏ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပြီး ဆုတောင်းဝတ်ပြုမှုများစွာပြုခြင်း ကျမ်းစာများ ရွတ်ဆိုခြင်း ဖြင့်တွန်းလှန်နိုင်သည်။ အယ်ဒီတာ)

ကလေးများကို အားပေးပါ။ ထိတွေ့နှစ်သိမ့်ပေးပါ။ နှစ်သိမ့်စကားများကို ငြင်သာစွာ ပြောပြပါ။ တတ်နိုင်သမျှ ကလေးငယ် အားငြိမ်ချမ်းစွာ အိပ်ပျော်ပါစေ။ သင်၏ ကလေးငယ်အား သောကဖိစီးနေချိန်တွင် ထိုသို့သော် တိုက်ခိုက်မှုများ မကြာခဏဖြစ်တတ် သည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းသို့သော သောကများပြေပျောက်သည့် နည်းလမ်းများရှာဖွေခြင်းက အကျိုးရှိစေပါသည်။

အလွန်ငယ်သော ကလေးများသည် စိတ်ကူးနှင့်အဖြစ်မှန်ကို ခွဲခြားနိုင်စွမ်း မရှိကြသေးပါ။ သူတို့အိပ်မက်များကို တကယ့်ဖြစ် ရပ်များဟု ယုံကြည်နေကြသည်။ ကြီးပြင်လာသောအခါ အိပ်မက်ဟူသည် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်ရကြောင်းကို ကောင်းစွာနားလည် သဘောပေါက်လာကြပါသည်။

ညဘက်မီးထွန်းထားခြင်းဖြင့် ကြောက်စိတ်ပြေစေသည်။ စိတ်သက်သာရာရစေသည်။ ကလေးငယ် အနှစ်သက်ဆုံးသော ကစား စရာအရုပ်ကလေးတစ်ခုကို ပွေ့ဖက်အိပ်ခြင်းဖြင့်လည်း ပို၍အကျိုးသက်ရောက်စေသည်။ ကလေးများအတွက် ခြုံစောင့်များသည်လည်း အထူးအရေးကြီးပါသည်။ သူတို့ကြိုက်နှစ်သက်သော စောင်ကို “ပန်းရောင်လေး” စသည်ဖြင့် အမည်ပေးတတ်ကြပါသည်။ သူတို့နှင့် ကျွမ်းဝင်ပြီးသော စောင်၏အထိအတွေ့ အနံ့အသက်ဖြင့် လုံခြုံစိတ်ချမှုကို ခံစားရရှိစေသည်။ ခေါင်းအုန်းများသည်လည်း အရေးကြီး ပါသည်။ မာလွန်းသော ထူလွန်းသော သို့မဟုတ် ပုံစံမကျသော ခေါင်းအုန်းများဖြင့် အိပ်ရန်အခက်အခဲရှိခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိရှိခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

အိပ်ရာဝင်ချိန်သည် မိဘနှင့်သားသမီးများ၏ အထူးရင်းနှီးမှုအတွက် အရေးကြီးသောအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် စကားပြောသော အချိန်ဖြစ်သကဲ့သို့ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်သောအချိန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ နေ့တစ်နေ့၏ အတွေ့အကြုံများကို မျှဝေသောအချိန်ဖြစ် သည့်ပြင် သင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ထွေးသိပ်သောအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်ဖြင့် အိပ်ရာဝင်ရခြင်းကား ကျွန်ုပ်တို့အား လုံးအတွက် ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာတစ်ပါး ဖြစ်ပေသည်။

ကြောက်ရွံ့မှုများ

သင့်ကလေးငယ်အား ကြောက်ရွံ့စေသော ဝတ္ထုပစ္စည်း သို့မဟုတ် အခြေအနေနှင့် ဆက်စပ်နေသော ကြောက်ရွံ့မှုများကို လေ့ကားတက်ရန် ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်နိုင်ပါသည်။ လေ့ကားတစ်ခု၏ အောက်ခြေလေ့ကားဆံသည် သင့်ကလေးငယ် သက်တောင့်သက်သာ ဖြေရှင်းနိုင်သော အခြေအနေတစ်ခုနှင့် တူညီပြီး လေ့ကားထိပ်ဖျားသည် သင့်ကလေးငယ်အား စိတ်ဆင်းရဲစေသော အခြေအနေဖြစ်ပေါ်မိမ့်မည်။ ဥပမာ ခွေးကြောက်ခြင်း လေ့ကား၏ အောက်ဆုံးလှေကားဆံ၌ ကလေးများ၏ စာအုပ်ထဲတွင်ပါရှိသော ခွေးတစ်ကောင်၏ ရုပ်ပုံကိုကြည့်ခြင်း ကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး လေ့ကား၏ အပေါ်ဆုံးအပိုင်းမှာ ခွေးတစ်ကောင်က သူမအပေါ်သို့ ခုန်အုပ်ခြင်းကို ခံရသည့်အတွက် အကြံကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ အနိမ့်ဆုံးနှင့် အမြင့်ဆုံးလေ့ကားသို့ ရောက်ရှိချိန်အထိ ကြောက်စိတ်ပို၍တိုးလာခြင်းကားခွေးကို ကြောက်ခြင်းအဆင့်နှင့် ပမာတူပါသည်။

သင့်ကလေးငယ် ခွေးကြောက်စိတ်လျော့ပါးစေရန် ကူညီရာ၌ သင့်ကလေးငယ်အား လေ့ကားကို အနိမ့်ဆုံးမှစ၍ အမြင့်ဆုံးအထိ တစ်ထစ်ချင်း တတ်နိုင်စေရန် သင့်ကလေးငယ်အား သွန်သင်ပေးရပါမည်။ အဆင့်တိုင်းတွင် ကလေးငယ်၏ စိုးရိမ်စိတ်ပိုလာတတ်သဖြင့် ထိုစိုးရိမ်စိတ်ပြေလျော့စေရန် အားပေးကူညီပါ။ ထို့နောက် နောက်တစ်ဆင့်ကို တတ်ခိုင်းပါ။ လေ့ကားထစ်များကို စိတ်ပေါ့ပါးစွာတက်ရန် အခါခါလေ့ကျင့်ပြီးလျှင် ကလေးငယ်သည် ထိုလေ့ကားထစ်များကို ပို၍ပို၍ စိတ်သက်သာစွာ တက်နိုင်စွမ်းရှိလာပါလိမ့်မည်။ လေ့ကားတစ်ထစ်တွင် ကလေးငယ်က သူ့ကိုယ်သူ့စိတ်ချပါက နောက်တစ်ထစ်တက်လှမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။

သူမစိတ်သက်သာမှု ရှိစေသော အရာတစ်ခုဖြင့် စတင်ပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း မြင့်တင်ပေးပါ။ သူမ တစ်ထစ်ချင်းတက်နိုင်တိုင်း ကြောက်ရွံ့မှုတစ်ခုကို ကျော်လွှားတိုင်း သူမကို ချီးမွမ်းပါ။ ပိုမိုကျွမ်းကျင်လာသည်ဟု ခံစားရလေ သူမကြုံတွေ့ရသော အကြောက်တရားကို ကျော်လွှားနိုင်မည်ဟူသော ယုံကြည်စိတ်ပြည့်ဝလာစေ ဖြစ်ပါသည်။ သင့်ကလေး၏ တိုးတက်မှုကို ဇယားတစ်ခုရေးဆွဲ၍ မှတ်သားထားနိုင်ပါသည်။ ကျော်လွှားနိုင်သော အဆင့်တစ်ဆင့်တိုင်းအတွက် ကြယ်ပွင့်အမှတ်အသားပြပါ။

သင်၏ ကလေးငယ်အား သူမ၏ အကြောက်တရားကို ကျော်လွှားရန် ကူညီရာ၌ ခွေးများသည် ပင်ကိုယ်အရည်အသွေးအရ ကြောက်စရာသတ္တဝါများ မဟုတ်ကြောင်းကို သင့်ကလေးငယ်အား နှုတ်စကားဖြင့်ဖြစ်စေ အမူအရာဖြင့်ဖြစ်စေ ဆက်သွယ်အားပေးရန် အရေးကြီးပါသည်။ သင်ကိုယ်တိုင်က ခွေးကြောက်နေပါက ကလေးငယ်အား ခွေးမကြောက်ရန် ထိုသို့အားပေးသင့်ပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ ကြောက်ရွံ့မှုသည် ကလေးငယ်အတွက် ထာဝရဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းမူကား ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် သူတို့ကို အားပေးခြင်းက ဆုလာဘ်သဖွယ် ဖြစ်သွားစေပါသည်။ အားပေးမှု ဂရုစိုက်မှုကို ရရှိသည့်သဘောပင်ဖြစ်သည်။

သင့်ကလေးငယ်သည် ခွေးတစ်ကောင်ကိုမြင်၍ ငိုသောကြောင့် သူ့အား အပြစ်ပေးရမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ နှစ်သိမ့်မှုပေးပါ။ သို့သော် ထိုကိစ္စကို ရေးကြီးခွင့်ကျယ်မလုပ်ပါနှင့်။ သူမ၏ ခံစားချက်ကို သင်နားလည်သဘောပေါက်ကြောင်း သူမသိရှိစေ။ သို့ရာတွင် အချိန်နှင့်အမျှ ခွေးကြောက်သောစိတ်ကို သူမဖြေသိမ့်နိုင်မည်ဟု သင်ယုံကြည်ကြောင်းကိုလည်း သိရှိပါစေ။ သူမအတွက် အရေးကြီးသော ကိစ္စဖြစ်သဖြင့် သူမခွေးကြောက်တတ်ခြင်းကို ရယ်မောလှောင်ပြောင်ခြင်း ငြင်းပယ်ခြင်းမပြုပါနှင့်။

ကလေးဘဝ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုများသည် လူကြီးများအတွက်မူ အဓိပ္ပါယ်မရှိဟု ယူဆနိုင်သော်လည်း ကလေးများအတွက် မူအကျိုးအကြောင်း ဆီလျော်ပါသည်။ ရေချိုးခန်းပိုက်ခေါင်းသည် ကောင်းသောနမူနာတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ၂နှစ်သမီးအရွယ် ကလေးငယ်သည်သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရေစစ်ကန်/ ရေနုတ်မြောင်းထဲသို့ ကျုံ့ကျသွားလောက်အောင် မကြီးသေးကြောင်းကို သူတို့သတိမပြုမိကြသေးပါ။ ရေချိုးရန် ကြောက်လန့်ခြင်းသည် နားလည်သဘောပေါက်နိုင်သော တုန့်ပြန်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အချို့ ကလေးများ၏ ကြောက်ရွံ့မှုများသည် ကလေးအများစု၏ ကြောက်ရွံ့မှုများနှင့် အလားတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ အချို့မှာမူ သီးခြားဖြစ်ပါသည်။ အနိမ့်၏ ဇာတ်လမ်းများက ကလေးများ၏ ကြောက်ရွံ့ခြင်းများကို ပြေလျော့အောင် ကူညီပေးသောနည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

မိသားစုအတွင်းကလေးအသစ်တစ်ဦးရောက်ရှိလာခြင်း

ကလေးအများစုအတွက် ညီလေး သို့မဟုတ် ညီမလေးအဖြစ် ကလေးအသစ်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာခြင်းသည် အသက်အရွယ် သစ်တစ်ခု အရုဏ်ဦး၏ ရှေ့ပြေးနိမိတ်ဖြစ်သည်။ သူတို့ပိုင်ဆိုင်သော အဆုံးသတ်ခြင်း၏ လက္ခဏာလည်း ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ်များက အသစ်ရောက်လာသော ကလေးငယ် မိသားစုဝင်အသစ်ကို နေရာပေးရန်အတွက် သူတို့အား ပထုတ်ခံရသည်ဟု ယူဆလေ့ရှိကြသည်။

ညီအစ်ကို မောင်နှမအရင်းများသည် နက်နဲသောချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အလေးထားစောင့်ရှောက်မှုကို မျှဝေကြသည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ပေသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးလာသည်နှင့်အမျှ အချင်းချင်းအထောက်အပံ့ပြုကြကာ အပြန်အလှန်စောင့်ရှောက်ကြသည်။ ထိုသို့သော သံယောဇဉ်ကြီးများကား မည်သည့်အခါမျှ ပြတ်တောက်နိုင်ခြင်းမရှိကြပေ။

သို့ရာတွင် အချင်းချင်းကို ရန်သူလိုသဘောထားသော အသက်ရှင်သန်ရေးအတွက် အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်သော နိုင်ငံခြားအတွေးအခေါ်များလွှမ်းမိုးသည့် ဆက်ဆံရေးနှင့် ယုံကြည်မှုရှိသော ဝန်းကျင်များတွင်မူ သံယောဇဉ်ကြီး စည်းနှောင်မှုခိုင်မာခြင်း မရှိကြပေ။

အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ဖြစ်ရသနည်း။ သို့ကိုယ် သင့်ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ နေရာသို့ဝင်ရောက်ခံစားကြည့်ပါ။

သင့်နှင့် သင်၏ဇနီး/ခင်ပွန်းတို့တွင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှု ရှိကြသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးကိုသာ မြင်ကြသည်။ သင်တို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဦး၏ကောင်းကင်ပြင်အတွက် တစ်ဦးကနေမင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာအောင် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ဘဝပေး၍ တသက်လုံးပုံ၍ ချစ်ခဲ့ကြသည်။ သက်ဆုံးတိုင်အောင် ချစ်ရန်လည်း မျှော်လင့်ထားကြသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ညနေခင်း၌ သင်၏ခင်ပွန်းသည်က ဇနီးသစ်ကလေးတစ်ဦးကို ကောက်ကာငင်ကာ ခေါ်တင်လာခဲ့သည်။ သင်မည်သို့ခံစားရမည်နည်း။

မွေးချင်းညီအစ်ကို မောင်နှမများသည် နေရာရမှု ပိုင်ဆိုင်ပစ္စည်းများ၊ အောင်မြင်မှုများ၊ တစ်ဦးချင်း သီးခြားသတ်မှန်ခံလိုမှု များ၊ မိဘ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြုစုမှုကိုရယူလိုမှုများကြောင့် အချင်းချင်းပြိုင်ဆိုင်ကြသည်။ သူတို့တွင် မတူညီသော ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးများရှိကြသည်။ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးအဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းမပြုကြ။ သို့သော် သူငယ်ချင်းထက် ရင်းနှီးသောဆက်ဆံမှုမျိုးဖြင့် အချင်းချင်းအတူ နေထိုင်ရန် စည်းနှောင်ခံထားကြရသည်။ ထိုသို့သော ဆက်ဆံမှုမျိုးမှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း မည်သည့်အခါမျှလွတ်မြောက်လမ်းမမြင်ပေ။

ညီအစ်ကိုမောင်နှမ တစ်ဦးမွေးဖွားလာခြင်းအတွက် သင့်ကလေးငယ်အား သတိကြီးစွာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပေးခြင်းဖြင့် ကောင်းမွန်သောဆက်ဆံရေး အုတ်မြစ်ချပေးပါ။ မွေးဖွားလည်မည့် ကလေးသစ်တစ်ဦးအပေါ် သင့်ကလေးကြီးက သင့်ကဲ့သို့ပင် မှတ်ယူလိမ့်မည်ဟုမျှော်မှန်းမထားပါနှင့်။ ထိုအချိန်တွင် သောကဖိစီးမှု လက္ခဏာများပြတတ်သည်မှာ ကလေးများ၏ ဘုံလက္ခဏာပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ပို၍ကလေးဆန်ချင်လာမည် သို့မဟုတ် ပို၍တောင်းဆိုလာမည်။ သို့မဟုတ် ပို၍မိုက်မဲလာပေလိမ့်မည်။

မိဘ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် မိသားစုအတွင်းရှိ သူ၏အထူးဦးစားပေး နေရာတွင် ကလေးတိုင်း ပိုမိုလုံခြုံမှု ရရှိသည်ဟု ခံစားရလေထိုကလေးမျိုးများသည် ညီအစ်ကို မောင်နှမအရင်းချင်း၏ ပြဿနာများကို ပိုမိုလွယ်ကူစွာ ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်းရှိလေပင် ဖြစ်သည်။ သူမကိုသူမ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအဖြစ် ယုံကြည်မှုရှိပြီး မိဘများ၏ သူမအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုနှင့် ထားရှိသော မေတ္တာအပေါ် ယုံကြည်မှုရှိလျှင် သူမ၏ မွေးချင်းများ၏ ပြိုင်ဆိုင်မှုအပေါ် ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်မှု လျော့ပါးပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ဘဲ သူမအနေဖြင့် သိမ်ငယ်မှု၊ လစ်လျူမှုနှင့် ဝိုင်းပယ်မှုရှိသည်ဟု ခံစားနေရလျှင်မူ သူမ၏ မွေးချင်းညီအစ်ကိုမောင်နှမများအကြား အဆက်မပြတ် နှိုင်းယှဉ်နေမှုများကို သည်းခံနိုင်ရန် ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။ သူမသည် မိဘ၏ အလေးထားမှုကို ရယူပိုင်ဆိုင်ရေးအတွက် အသည်းအသန်တိုက်ခိုက်ပေလိမ့် မည်။ သို့မဟုတ် တိုက်ခိုက်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်၍ စိတ်ဓါတ်ကျဆင်းမှု မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်မှုနှင့် မိမိကိုယ်မိမိ တန်ဖိုးမဲ့သကဲ့သို့ ခံစားရမှုများကို ကြုံတွေ့ကရပေမည်။

ကလေးများသည် ၎င်းတို့အား ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ဖြန့်ကျက်ခံရသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းစီကဲ့သို့ တန်ဖိုးထားခံရသည်ကို သိရှိနေရန် လိုအပ်သည်။ သူတို့အား ထပ်တူညီသောနည်းလမ်းဖြင့် ပြုမူရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ သူတို့သည် သီးခြားစီဖြစ်ကြပြီး ထပ်တူညီသောပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြပေ။ တစ်ဦးအတွက် အမှန်တရားသည် အခြားတစ်ဦးအတွက် အမှားဖြစ်နေတတ်သည်။ သူတို့တစ်ဦးချင်းကို မျှတစွာပြုမူသည်ဟု ခံစားသိရှိရန်လိုအပ်သည်။

မိဘများသည် ကလေးတစ်ဦးချင်းစီ၏ လိုအပ်ဖြစ်သော ကိုယ်ပိုင်နေရာနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများ/ပိုင်ဆိုင်မှုများကို အလေးအမြတ်ပြုရမည်။ သင်၏အိမ်နီးချင်းက သင်၏ကားကို ယူ၍မောင်းနှင်သွားခြင်း၊ အိမ်သို့ပြန်ပို့ပေးရန် မေ့နေခြင်း သို့မဟုတ် ကားမီးများအား ဖွင့်ထားခဲ့ခြင်း စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်လျှင် သင်ဘဝင်ကျမည်မဟုတ်ပေ။ ကလေးတစ်ဦးချင်းစီက အခြားတစ်ဦး၏ ပိုင်ဆိုင်ပစ္စည်းများကို ငှားရမ်းသုံးစွဲခြင်းမပြုမီ ပိုင်ရှင်ကလေး၏ ခွင့်ပြုချက်ဦးစွာတောင်းခံရေးကို တိုက်တွန်းပါ။ သို့ဖြင့် ပိုင်ရှင်ကလေးတွင် နိုင်လိုမင်းထက်ပြုခံရသည်။ ကျူးကျော်ခံရသည်ဟူသော အတွေးကိုခံစားရသည့် အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။

အထူးသဖြင့် ကလေးငယ်ကလေးများနှင့် ပတ်သက်သည့်နေရာများတွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားကို ရှေ့တန်းတင်၍ တွေးမြင်ရန် လိုအပ်သည်။ ကလေးများအား တူညီသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုပေးပါ။ ကလေးတိုင်းက သူတို့ရရှိသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် လုံခြုံမှုရှိပြီး ထိုချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အဆုံးအမရှိကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်လျှင် အရာတိုင်းကို လွယ်ကူစွာကျော်လွှားလွန်မြောက်နိုင်ပါသည်။

ကလေးပြုစုရေးကျောင်းသို့ ပထမဆုံးတက်ရောက်သောနေ့

ကျောင်းစတင်ခြင်းသည် ကလေးတိုင်းအတွက် ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုသို့ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်ပြီး ကလေးအများစုအတွက် အရေးကြီးဆုံးအဖြစ်အပျက်ပင် ဖြစ်သည်။ ကလေးများသည် ယင်းသို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် သူတို့၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးနှင့် သီးခြားအခြေအနေများကိုမူတည်၍ ကိုယ်ပိုင်နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် တုန့်ပြန်ပြုမူလေ့ရှိကြပါသည်။

ကလေးများစွာကမူ ကျောင်းစတင်ခြင်းကို တောင့်တတတ်ကြပြီး စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်အဖြစ် တစ်ခုပမာ မှတ်ယူကြပါသည်။ ယင်းအဖြစ်သည်ကား ဖိစီးမှုများ ကြီးစိုးနေမည်မှာ သေချာပါသည်။ အဆိုပါ ကလေးမျိုးကို အစိုးရိမ်လွန်သော နည်းဖြင့်ဥပမာ ကလေးများနှင့် ကျောင်းတွင်ခဏမျှ နေပေးခြင်းမျိုးဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပေးလျှင် ကလေးများအဘယ်ကြောင့် ဤသို့စောင့်ထိန်းပေးရန် လိုသနည်းဟူသော လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိချင်စိတ်ပေါ်လာကြပေမည်။ စင်စစ် ထိုကလေးမျိုးအား ကျောင်းခန်းတွင်းသို့ ပို့ပေးခြင်း သူငယ်ချင်းသစ်

များနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခြင်း၊ ဆရာအသစ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးခြင်း လက်ပြန်ဆက်ခြင်းမျိုးတို့ကိုသာ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးရန် လိုအပ်ပေသည်။

အခြားတစ်ဘက်တွက်လည်း သွေးပူနွေးသော ကလေးများ၊ လှုံ့ဆော်ပေးရသော ကလေးများသည် အခြေအနေသစ်တွင် ယုံကြည်မှုရှိလာစေရန် အချိန်ယူကြရပြီး သူတို့အနေဖြင့် တဖြည်းဖြည်းနေသားကျလာလျှင် အကောင်းဆုံးတုန့်ပြန် နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးငယ်များအား ကျောင်းစတင်ကာစတွင် ပထမရက်၌ သူတို့နှင့်အချိန်အတော်ကြာအောင် နေပေးခြင်း၊ ဒုတိယရက်တွင် နေချိန်လျော့ချခြင်း၊ တတိယရက်တွင် နေချိန်ကို ပို၍လျော့ချခြင်း စသည်ဖြင့် စီစဉ်ပေးခြင်းဖြင့် များစွာအထောက်အကူပြုပါလိမ့်မည်။ သို့ဖြင့် ကလေးငယ်၏ ဆက်စပ်မှုများ သူကိုယ်တိုင် တဖြည်းဖြည်းတိုးတက် ရရှိလာစေသည်။

သင့်ကလေးအား မိတ်ဆွေများ၊ သူငယ်ချင်းများ၊ ဆွေမျိုးများနှင့် သို့မဟုတ် ကလေးထိန်းများနှင့်အတူ အချိန်အတော်ကြာအောင်၊ ရက်အတော်ကြာအောင် ထားခဲ့သည့် အလေ့အကျင့်မျိုး ပြုလုပ်ပေးပါ။ ထိုအလေ့အကျင့်ကို ကျောင်းစတင်နေ့မတိုင်မီ ကျောင်းစတင်နေ့တွင် သူ့ကိုသင်က ကျောင်းတွင်ထားထဲမည့်နေ့မတိုင်မီ ကြိုတင်လေ့ကျင့်ပေးပါ။ သင့်ကလေးသည် အရင်က သင်နှင့်ခွဲခွာနေဖူးသည့်အတွေ့အကြုံမရှိလျှင် ကျောင်းစတင်သည့်နေ့တွင် ကလေးငယ်အတွက် ပို၍စိတ်ဒဏ်ရာထိခိုက်ခံစားရစေပါသည်။ ကလေးငယ်အားအလေ့အကျင့်ဖြစ်စေရန် ရက်တစ်ပတ်နှစ်ပတ်ကြာမျှ ခွဲခွာထားခဲ့ရမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ သင်နှင့် ခွဲခွာသည့်အလေ့အကျင့်ရစေရန် အချိန်အနည်းငယ်စီခြား၍ ခွဲခွာထားသည့် အလေ့အကျင့်ပြုလုပ်ရန် ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကလေးများအတွက် ကလေးပြုစုရေးကျောင်းသည် ရွယ်တူအုပ်စု ကလေးများစွာနှင့် ပထမဦးဆုံးထိပ်တိုက် တွေ့ဆုံရသော နေရာကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ယခင်က သူတို့သည် သူငယ်ချင်းများနှင့် အချိန်ဖြုန်းခဲ့နိုင်ကောင်းသော်လည်း ယခုမူ ၎င်းတို့နှင့်ရွယ်တူ ကလေးအုပ်စုများစွာဖြင့် တစ်နေဝင်တစ်နေထွက် အချိန်ပေါင်းများစွာ နေကြရမည့်နေရာဖြစ်ပေသည်။

အချို့ကလေးများမှာမူ ကလေးအုပ်စုအတွင်း အလိုက်သင့် လွယ်ကူစွာနေထိုင်တတ်ကြပြီး နေအိမ်တွင် နေရသကဲ့သို့ပင် ထင်မှတ်နိုင်ကြသည်။ အချို့ကကလေးများမှာမူ ပို၍ပင်ခက်ခဲတတ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် အရေးကြီးသော သဘောထားမှာ ကလေးငယ်သည် သူမ၏ အခြေအနေကို စိတ်သက်သာစွာ နေနိုင်ရေးပင်ဖြစ်သည်။

အချို့ကလေးများက သူငယ်ချင်းများစွာနှင့် နေရသည်ကိုပျော်ပိုက်သည်။ အချို့ကား သူငယ်ချင်းအနည်းအကျဉ်းသာ ထားတတ်ကြသည်။ ယင်းသို့ ကျောင်းထားခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့အား မသင့်တော်သော နေရာတစ်ခုတွင် ပျော်ရွှင်မှု မရှိသောဘဝဖြင့် ရှင်သန်ရန် ကန့်သတ်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ သူတို့အား ပိုမိုပျော်ရွှင်လာစေပြီး အခြားသူများအပေါ် ဗိုဗိုအားထားမှု ပိုမိုလျော့ပါးစေရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ကလေးများသည် ၎င်းတို့၏ ရွယ်တူများအကြားရှိ သူတို့၏ အနေအထားကို ပျော်ရွှင်မှု မရှိတတ်ကြပေ။ အချို့ကလေးများက သူတို့ကို အခြာသူများက မနှစ်သက်ဟု ခံစားတတ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အချို့ကလေးများသည် အမှန်တကယ် နှစ်သက်ခံရခြင်း မရှိသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ထိုသို့ထင်မြင်နေခြင်းမှာ သူတို့၏ စိတ်ကူးမျှသာဖြစ်တတ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုခံစားမှုကိုမူ ဆန်းစစ်ကြည့်ဖို့ လိုအပ်သည်။ သင့်ကလေးငယ်ကို အခြားကလေးများက အမှန်တကယ် သဘောကျခြင်းရှိ မရှိ သူ၏တန်းပိုင်ဆရာကို မေးကြည့်ပါ။ သင့်ကလေးက အခြားကလေးများကို မည်သို့ချဉ်းကပ်ကြောင်း စုံစမ်းကြည့်ပါ။ သင့်ကလေးက သိပ်ရန်လိုတတ်သလား။ ရှက်တတ်သလား။ သင့်ကလေးအား သင့်တော်သော အနီးနီးပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများကို ပြောပြပါ။ ဥပမာ သင့်ကလေးငယ်တွင် သူငယ်ချင်း မရှိပေ။ အကြောင်းမူ သူကအမြဲတန်း တစ်ယူသန်လုပ်တတ်၍ ဖြစ်သည်။ အနီးနီးအား အတန်းဖော်များနှင့် ဆက်စပ်သည့်အပြုသဘော ဆောင်သော ဆက်ဆံရေးနည်းလမ်းများကို ရှာဖွေခိုင်းပါ။ သင်က အနီးနီးအဖြစ်ရုပ်ဆောင်၍ သင့်ကလေးက အတန်းသားအဖြစ်သရုပ် ဆောင်ပါ။ အပြန်အလှန် သရုပ်ဆောင်ပါ။ သင့်ကလေးအား လိုက်နာရန်စံပြဖြစ်စေသည့် အမြင်များရရှိစေပြီး လူမှုဆက်ဆံရေးစွမ်းရည် အလေ့အကျင့်တိုးပွားစေပါလိမ့်မည်။

ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း (ခွဲခွာခြင်း)

ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းသည် သက်ဆိုင်သူများအားလုံးကို သောကဖိစီးစေသည်။ လူများသည် ဒေါသ၊ အပြစ်ရှိမှု၊ ဝမ်းနည်းမှု၊ ကြောက်ရွံ့မှု၊ သက်သာရာရမှု၊ တောင့်တမှုစသည့် စိတ်ခံစားမှုမျိုးစုံဖြင့် တုန့်ပြန်လေ့ရှိကြသည်။ ကလေးအများစုအတွက် ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းသည် မြင့်မားစွာစိတ်ဒဏ်ရာရစေသော်လည်း ရေရှည်စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပျက်စီးမှုမရှိနိုင်ဟု သုတေသနများက အကြံပြုကြသည်။ ကလေးငယ်များ၏ ထိခိုက်နာကျင့်ဖွယ် အဖြစ်အပျက်မှ အလွန်ထူလာရေးအပေါ် သက်ရောက်သည့်အချက်မှာ ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း၏ နောက်ခံအကြောင်းတရားပင်ဖြစ်သည်။

ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းကို ကလေးများ၏ တုန့်ပြန်မှု။ ကလေးများသည် ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း သို့မဟုတ် ခွဲခွာခြင်းဖြစ်ပွားသည့်ပထမနှစ်အတွင်းတွင် ဖိစီးမှုလက္ခဏာများကို ပြသလေ့ရှိကြသည်။ သူတို့တွင် ဒေါသ၊ ဝမ်းနည်းမှု၊ စိတ်ရှုတ်ထွေးမှု စသည်တို့ သည်ခံစားမှုများအကြား အမြင့်မားဆုံးဖြစ်နေတတ်သည်။

ကလေးများသည် မိဘနှစ်ပါးစလုံးကို ဖြစ်စေ၊ မိဘတစ်ဦးကိုဖြစ်စေ၊ မိသားစုအား အတူတကွထိန်းသိမ်းမထားနိုင်ခြင်းအတွက်

အပြစ်တင်ကောင်း တင်နိုင်သည်။ သူတို့၏ မိုက်မဲမှုကြောင့် မိခင်နှင့် ဖခင်တို့လမ်းခွဲရသည် သို့မဟုတ် သူတို့မိသားစု အတူတကွပေါင်း စည်းစနစ်သည့် ဝတ္တရားတစ်ရပ်ကို သူတို့ထမ်းရွက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည်ဟု သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဒေါသဖြစ်နေနိုင်ကောင်းသည်။ အဆိုပါဒေါသအဖြစ် ခံစားနေရမှုသည် ကလေးငယ်အတွက် ဖြေရှင်းနိုင်ရန်နှင့် ထုတ်ဖော်ပြသနိုင်ရန် ခက်ခဲသည်။ ဥပမာ သူမသည် သူမအား အုပ်ထိန်းခြင်းမပြုသော မိဘတစ်ဦးအပေါ်ဒေါသဖြစ်ကြောင်း ပြသခဲ့လျှင် သူမအား လုံးဝပစ်ပယ်ခံရမည်ဖြစ်ပြီး သူမအား လည်ပတ်ခွင့်ရသည့်ကာလများပင် ဆုံးရှုံးသွားမည်ကို စိုးရိမ်နေနိုင်ပါသည်။ သူမနှင့်အတူနေသော မိဘတစ်ဦးအပေါ် ဒေါသဖြစ်လွန်း နေလျှင် ထိုမိဘက သူမအား ပစ်ပယ်မည်ကို စိုးရိမ်နေရပြန်သည်။ သူမ၏ ဒေါသကိုအနည်းငယ်လေးမျှ ဖွင့်ဟလိုက်သည်နှင့် ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရပေါက်ကွဲသွားမည်ကိုလည်း ထိတ်လန့်နေရပေသည်။

ဝမ်းနည်းခြင်းကား ကွာရှင်းပြတ်ဆဲခြင်းနှင့်အတူပါလားသော အပေါင်းအဖော်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် အတူယှဉ်တွဲပါလာသည်ကား ပြည့်စုံမှုမရှိခြင်းဟူသော ခံစားမှုနှင့် မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးလေးစားမှု နည်းပါးသွားခြင်းတို့ပင်တည်း။ ကလေးငယ်က သူမသည် တန်ဖိုးမရှိသူ၊ မိုက်မဲသူ၊ မချစ်ထိုက်သူအဖြစ်ခံစား ရနိုင်သည်။ သူမအနေဖြင့် ဘာမျှစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိဟုလည်း ယူဆလာနိုင်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကလေးတစ်ဦး၏ ဝမ်းနည်းမှုသည် ဘဝတွင် တက်ကြွမှုမရှိသော တွန့်ဆုတ်နေသောအသွင်သို့ ဖွဲ့စည်းတတ်သည်။ သူမသည် စိတ်ဓါတ်ကျနေတတ်သည်။ ကျောင်းစာကိုဖြစ်စေ၊ သူငယ်ချင်းများကိုဖြစ်စေ၊ သူမပျော်ရွှင်ဖွယ် ကိစ္စများကိုဖြစ်စေ၊ စိတ်မဝင်စားဘဲ ရှိနေတတ်သည်။

ကွာရှင်းပြတ်ဆဲခြင်း တစ်ရပ်ကမောက်ကမဖြစ်မှုတွင် ကလေးငယ်တစ်ဦးအတွက် ဆုံးရှုံးမှုခံစားရခြင်းနှင့် မေ့ပျောက်ခံရခြင်းတို့မှာအဖြစ်များလေ့ရှိသည်။ မိဘများ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ထိုခံစားမှုကို ဖြေရှင်းရန်ခက်ခဲလှပြီး ကလေးငယ်အတွက် မျှဝေခံစားပေးနိုင်စွမ်း နည်းပါးနေလေ့ရှိသည်။ ကလေးငယ်အတွက် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းပြီး သူမသည် အလေးထားမှု ဂရုစိုက်မှုရရှိရေးအတွက် ငိုငြီးခြင်း ထင်ရာစိုင်းခြင်း စသည့်လုပ်ရပ်များကို နှစ်ဆတိုး၍ ပြုမူတုန့်ပြန်လာတတ်ပေသည်။

ကလေးငယ်သည် စိတ်ရှုတ်ထွေးနေသကဲ့သို့ ပဋိပက္ခဖြစ်နေသော ခံစားမှုများ၏ သားကောင်လည်းဖြစ်နေပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံဖခင်ထွက်ခွာသွားသဖြင့် ရန်ပွဲများအဆုံးသတ်သွားသဖြင့် စိတ်သက်သာရာ ရသလိုခံစားရပေလိမ့်မည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဖခင်အား ထွက်ခွာမသွားစေလိုသော ဆန္ဒကဖိစီးနှိပ်စက်နေပြန်လေသည်။ သူမအတွက် အနာဂတ်အရေးကို မျှော်တွေးရေးနှင့် ကွာရှင်းပြတ်ဆဲရသည်ကို သူမ မရေမရာဖြစ်နေတတ်သည်။ သူမ၏ မိဘများနှင့် ပတ်သက်သော မိခင်/ဖခင်နှင့် ဆက်ဆံရေးအသစ် မည်သို့ဖြစ်မည်ကိုလည်း ရှုတ်ထွေးနေမိသည်။ မိဘနှစ်ပါးအကြား ဓါးစာခံပမာဖြစ်နေရပါသည်။ မည်သူ့ကိုအပြစ်တင်ရမှန်း မည်သူ့ကိုဒေါသဖြစ်ရမှန်း မဝေခွဲတတ်တော့ပါ။ သူမ၏ သူငယ်ချင်းများ သူမ၏ဆရာများနှင့် အခြားသူများအား ဘာကိုဘယ်လိုပြောရမည်မှန်း မသိနိုင်တော့။ ခြုံရပါမူ သူမခမျာ နှလုံးကြေကွဲ ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေပြီး အားကိုးရာမဲ့နေရတော့သည်။ သူမ၏ ဘဝအား အလွန်အမင်းနာကျင်ကြေကွဲစေသော လွှမ်းမိုးဖိစီးနေသော ဖြစ်ရပ်ကြီးဖြစ်သည့်အပြင် သူမအနေဖြင့် မည်သို့မျှမတတ်နိုင်သော ကိစ္စလည်းဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကလေးများ၏ကြောက်ရွံ့မှုများနှင့်အတွေးများ။ ကွာရှင်းပြတ်ဆဲမှုတွင် ကလေးများတွေ့ကြုံရသည့် အထင်ရှားဆုံး

ကြောက်ရွံ့မှုကား စွန့်ပစ်ခံရမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းပင်တည်း။ ကွာရှင်းပြတ်ဆဲမှုနှင့်အတူ ကလေးအားလုံး၏ စွန့်ပစ်ခံရမည့်အတွေးသည် မှန်ကန်လာတော့မည့်ပုံ ပေါက်ပေသည်။ သူမအား စွန့်ပစ်ပါဘူးဟု အာမခံရေးမှာ အလွန်ပင်အရေးကြီးပေသည်။ ထိုအာမခံချက်မျိုးကို ထပ်ကာထပ်ကာ မကြာခဏပြောပြရပါမည်။ ကလေးထိန်းနှင့် ထားခဲ့သည့် အခြေအနေမျိုးကဲ့သို့သော နေ့စဉ်လုပ်ရပ်ကား သင်ဘယ်တော့မှ ပြန်လည်မည်မဟုတ်ဟူသော ကလေးငယ်၏ စိုးရွံ့မှုကို ပြန်လည်နှိုးကြွလာစေပေသည်။

ကလေးများသည် မိဘများခွဲခွာခြင်းအတွက် သူတို့အား အပြစ်တင်ရမည်ဟူသော အတွေးကိုခံယူထားလေ့ရှိသည်။ သူမ၏ မိုက်မဲမှုကြောင့် ဖခင်ကိုအိမ်မှ နှင်ထုတ်ခံရသည်ဟူ၍လည်း ခံစားနေတတ်သည်။ သူမ၏ မိုက်မဲမှုကြောင့် မိခင်နှင့် ဖခင်တို့အလွန်အမင်း အငြင်းပွားကြရကာ လမ်းခွဲကြရသည်ဟုလည်း တွေးနေတတ်ပါသည်။

ကလေးငယ်၏ စိတ်ခံစားမှုနှင့်အတူ သူမအနေဖြင့် မိဘများအတူ ပေါင်းစည်းရန် တစ်စုံတစ်ခုဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဟူသော အတွေးကိုလည်း တွေးလေ့ရှိပါသည်။ ကလေးများသည် သူ၏မိဘနှစ်ပါးပြန်လည် စည်းလုံးရေးအတွက် နည်းမျိုးစုံကို အသုံးပြုကာ ကြိုးစားတတ်ကြပါသည်။ သူမအနေဖြင့် အလွန်အလွန် လိမ်မာလျှင် ဖေဖေအိမ်ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု တွေးနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် သူမအနေဖြင့် ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲပြုလျှင် သူမ၏အပြုအမူအတွက် မိဘနှစ်ပါးအတူတကွ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြမည်ဟုလည်း စိတ်ကူးနိုင်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူမနေမကောင်းပါက ဖေဖေအိမ်ပြန်လာလိမ့်မည်ဟုလည်း ယူဆနိုင်ပြန်သည်။ လမ်းခွဲသည့်ကိစ္စဖြစ်ပြီးနောက် အချိန်အတော်ကြာသည့်တိုင်အောင် သူတို့၏မိခင်နှင့် ဖခင်တို့အတူတကွ ပြန်လည်ပေါင်းသင်းကြမည်ဟူသော အတွေးကိုကလေးများဆုပ်ကိုင်နေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။

ကလေးများသည် သူတို့၏အကျိုးအတွက် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်ရုံသာမက မိဘများအကျိုးအတွက်လည်း စိုးရိမ်ပူပန်တတ်ကြပါသည်။ သနားစရာကောင်းသော ဖေဖေသည် သူ့အခန်းကလေးထဲတွင် တစ်ဦးတည်းကျန်ခဲ့ရပြီ။ သူ့ဘာသာသူ ချက်ပြုတ်စားသောက်နေရမည်ကို ပူပန်နေတတ်ကြသည်။ သို့မဟုတ် သူမ၏အပိုသောကများနှင့်အတူ ဝမ်းနည်းကြေကွဲပြီး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသော

မေမေအတွက်လည်း ကြောင့်ကြနေကြပါသေးသည်။ ငွေကြေးကိစ္စနှင့် တစ်ပြားမှမကျန်အောင် အကုန်ယူသွားတာပဲ” သို့မဟုတ် “သူ ထောက်ပံ့နေတဲ့ မဖြစ်စလောက် ငွေကလေးနဲ့ တို့တွေနာလန်ထူမှာမဟုတ်ဘူး” ဟူသော စကားများက သူတို့၏ သောကမီးကို လောင်စာဖျန်းပေးသလို ဖြစ်နေတတ်ကြပါသည်။

အဆိုပါ ကြောက်ရွံ့မှုများနှင့် အတွေးများသည် ကလေးများစွာအတွက် အလားတူပင် ဖြစ်သော်လည်း ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း ကြောင့်ခံစားရမည့် ကြောက်ရွံ့မှုများကို သင့်ကလေးများအားမေးကြည့်ရန် လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

ကလေးများအား မည်သို့ပြောမည်နည်း။ ဖြစ်နိုင်ပါက သင်သို့မဟုတ် သင်၏အိမ်ထောင်ဘက်ထွက်ခွာသွားမီ ဖြစ်လာ မည့်ကွာရှင်းပြတ်စဲမှု အကြောင်းကိုပြောပြပါ။ သို့ဖြင့် ထိုသတင်းကို သင့်ကလေးများ စဉ်းစားရန် အချိန်ပေးရာရောက်ပြီး ဦးစွာတွေ့ ကြုံရမည့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုကိုလည်း ခံနိုင်ရည်ရှိကြပါလိမ့်မည်။ သူတို့အတွက် မည်သို့သဘောထားကြောင်းကိုလည်း သင်တို့နှစ်ဦးစလုံးအား သူတို့က ပြောခွင့်မေးခွင့် ရရှိနိုင်ပါသည်။ ကလေးများအနေဖြင့် မိဘနှစ်ဦးစလုံးအား သူတို့၏ ခံစားမှုများကို ထပ်တလဲလဲ ပြောနိုင်ခွင့်ရရှိရန်နှင့် မေးခွန်းမေးပိုင်ခွင့် ရရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ အခြေအနေသစ်ကို အသားကျရန်အတွက် ကလေးများအဖို့ အချိန်လိုအပ်ပါသည်။ အခြေအနေသစ်ကို အသားကျရန်အတွက် ကလေးများအဖို့ အချိန်လိုအပ်ပါသည်။ တစ်ဦးချင်း ပွင့်လင်းစွာပြောဆို ခြင်းဖြင့် အရာတိုင်းအဆင်ပြေသွားမည်ဟု မမျှော်လင့်ပါနှင့်။

သင်၏ကွာရှင်းပြတ်စဲမှု အကြောင်းကိုရှင်းပြသောအခါ သင်၏ရှင်းပြချက်ကို ကလေးများနားလည် သဘောပေါက်သည့်စကား ဖြင့်ပြန်လည် ပြောဆိုခွင့်ပေးရပါမည်။ ထို့ပြင် လက်ထပ်ထားသော အိမ်ထောင်သည်များသည် ကွာရှင်းပြတ်စဲနိုင်သော်လည်း သားသမီး များကိုမူ ကွာရှင်းပြတ်စဲ၍ မရကြောင်းကို တိကျရှင်းလင်းစွာပြောပြရန် အရေးကြီးပါသည်။ သင်သည် သူမ၏ထာဝရ မိဘဖြစ်နေမည့် အပြင်ထာဝရစောင့်ရှောက်မည့် အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြရပါမည်။

မိဘတစ်ဦးက ကလေးတစ်ဦးကို စွန့်ခွာသွားခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် အဆက်အသွယ်မပြုလုပ်ချင်လျှင် ထိုပြဿနာသည် မိဘများ အပေါ်တွင်သာ မူတည်ကြောင်း ကလေးငယ်သိရှိပါစေ။ ကလေးများအနေဖြင့် သူတို့၏ မိုက်မဲမှု သို့မဟုတ် အသုံးမကျမှုကြောင့်သာ မိဘများက စွန့်ပစ်ကြသည်ဟု ယူဆလေ့ရှိကြပါသည်။ ထိုသို့ စွန့်ပစ်သောမိဘသည် မိဘအဖြစ် မရင့်ကျက်သောမိဘသာဖြစ်ကြောင်း သို့မဟုတ် မိဘသဖွယ် ပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်း မရှိသောပြဿနာများစွာရှိကြောင်းကို ရှင်းပြပါ။

ယေဘုယျအားဖြင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲမှုကို ကလေးငယ်အားပြောပြသောအခါ ကွာရှင်းပြတ်စဲမှုသည် သူမအပြစ်မဟုတ်ကြောင်း၊ ကွာရှင်းပြတ်စဲစေရန် သူမက မည်သို့မျှ မဖန်တီးခဲ့ကြောင်း၊ သူမအနေဖြင့်လည်း ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း မဖြစ်နိုင်အောင် မတတ်နိုင်ကြောင်း အတူတကွပြန်လည် ပေါင်းစည်းရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းတို့ကို ရှင်းပြပါ။

ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းသည် ကျော်လွှားဖြတ်သန်းရန် ခက်ခဲသောဖြစ်စဉ်တစ်ခုအဖြစ် နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းသည် အကျိုးရှိကြောင်း ကလေးငယ်အားရှင်းပြပါ။ မိဘများက “ကွာရှင်းပြီးလျှင် အားလုံးအဆင်ပြေမှာပါ” ဟုပြီးစလွယ်ပြောလေ့ရှိကြပါ သည်။ သို့သော် အမှန်တကယ် နေသားကျရန်မှာမူ အချိန်အတော်ကြာကြာ ယူကြရပါသည်။ ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီး အခြေအနေများ ပိုမို ဆိုးရွားလာပါက ကလေးငယ်များအနေဖြင့် စိတ်ရှုတ်ထွေးလာပြီ ယုံကြည်မှုလွဲမှားလာ တတ်ပါသည်။

ပြဿနာများနှင့်ထောင်ချောက်များ။

ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော အဓိကထောင်ချောက်တစ်ခုမှာ ယင်းသည် အလွန်ပင် ဖိစီးစော ထိခိုက်ခံစားရသည့် ကာလတစ်ခုဖြစ်ပြီး မိဘများအနေဖြင့် သားသမီးများအပေါ်တွင်ပင် စိတ်ခံစားမှု မထားနိုင်အောင် ကျဉ်းကျပ်သောကာလတစ်ခု ဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ကလေးငယ်မှာ ထွက်ခွာသွားသော မိဘတစ်ဦးတည်းကသာ မဟုတ်ဘဲ မိဘနှစ်ဦးစလုံးကပင် စွန့်ပစ်ခံရနိုင်သော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေပေသည်။

အခြားတစ်ဘက်တွင်လည်း အဆိုပါကာလအတွင်း မိဘများ ကိုယ်တိုင်က ကလေးငယ်၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု သစ္စာရှိမှုအတွက် အတင်းအဓမ္မတိုက်တွန်းသော ပြိုင်ဆိုင်သောအခြေအနေတွင် ကျရောက်နေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးအကြား ကလေးငယ်၏ ရွေးချယ်မှုအတွက် အပြိုင်အဆိုင်ကြိုးစား တိုက်ခိုက်နေခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ကလေးအများစုသည် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ဆပ်ကတ်ပြပွဲများကို သဘောကျကြသော်လည်း အဆုံးတွင် သူတို့အာရုံစူး စိုက်မှုထားလေ့ရှိသည်မှာ သင်နှင့်အတူ နေရသောအချိန် ကျောင်းတွင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို သင့်အားပြောပြရသော အချိန်၊ သင်နှင့်အတူ ထမင်းပန်ကန်များကို စိတ်ပါလက်ပါသိမ်းဆည်းရသောအချိန် စသည်တို့ပင်ဖြစ်သည်။

သွားရောက်လည်ပတ်သော အချိန်များသည် စိတ်ရှုတ်ထွေးသော ခံစားမှုများ ပေါ်ပေါက်လေ့ရှိသည်။ မိဘတစ်ဦးထံမှ အခြား မိဘတစ်ဦးထံသို့ ရွှေ့ပြောင်းခြင်းသည် ကလေးတစ်ဦးအတွက် အထူးသဖြင့် စိတ်ချမ်းမြေ့သောကာလတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သူမသည် စိတ်မသက်မသာ ခံစားနေရသော်လည်း လည်ပတ်သွားရမည့်နေ့များကို မရေတိုက်နိုင်အောင်ပင် မျှော်လင့်နေတတ်သည်။ ထိုနေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ လက်ရှိအုပ်ထိန်းသော မိဘထံတွင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုဖြစ်၍ ကျန်ခဲ့ရပြန်သည်။ သူမပြန်လာသောအခါ မေမေမရှိ တော့လျှင် မည်သို့ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။ သူမ မရှိတုန်းမေမေနေမကောင်းလျှင် သို့မဟုတ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး သူမမရှိသဖြင့်တစ်ကိုယ် တည်းဖြစ်နေလျှင် မည်သို့ဖြစ်မည်နည်း။ ဖေဖေ၏အခန်းသစ်တွင် သူမအနေဖြင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုမရှိလျှင် မည်သို့ဖြစ်မည်နည်း။ မိဘ များသည်လည်း စိတ်လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် ရောထွေးနေလေ့ရှိပါသည်။ အုပ်ထိန်းခွင့်ရသော မိဘအနေဖြင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းမှာ ယာ

ယီသက်သာခွင့်ရသဖြင့် ဝမ်းသာနိုင်သော်လည်း သူမ၏ သားသမီးထွက်ခွာသွားသည်ကို ဝမ်းနည်းခြင်း သို့မဟုတ် ပူပန်ခြင်းဖြစ်နေနိုင်ပါသည်။ အုပ်ထိန်းခွင့်မရသော မိဘကလည်း ကလေးငယ်အား ပြန်လည်ပွေ့ပိုက်လက်ခံရသည့်အတွက် စိတ်ရှုတ်ထွေးခြင်း သို့မဟုတ် ထိခိုက်နာကျင်ခြင်းကို ခံစားနေကောင်းပေသည်။

အဆိုပါကာလမျိုး၌ ကလေးအားလုံးပင် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်များမြင့်မားလျက်ရှိကြသည်။ သူတို့အနေဖြင့် အထူးပွေ့ဖက်နှစ်သိမ့်မှုများ အာမခံချက်ပေးမှုများ ၊ ဖက်တွယ်ငိုယိုမှုများ စသည်တို့ကို လိုအပ်နေပါသည်။ မိန်းကလေးများသည် ယောက်ျားလေးများထက် မှီခိုမှုလိုအပ်မှုကို ပိုမိုကျေနပ်စွာရရှိတတ်ကြကြောင်း သုတေသနများက ဖော်ထုတ်ပြသကြပါသည်။ မိဘများသည် ယောက်ျားကလေးများအား ပွေ့ဖက်နှစ်သိမ့်လိုစိတ်မရှိကြသည့်ပြင် ယောက်ျားကလေးများက ဖက်တွယ်ငိုယိုတတ်သော မှီခိုမှုကိုလည်း သည်းခံလိုစိတ်မရှိကြပါ။ သင့်ကလေးငယ်အား မြည်တွန်တောက်တီး၍ သူ၏ ခံစားမှုကို ဖျက်ဆီးမပြစ်သင့်ပါ။ ထိုကာလအတွင်း သူတို့လိုအပ်နေသော အထူးအလေးပေးမှုကို ဖြည့်ဆည်းပေးရပါမည်။ သင့်အနေဖြင့် သူတို့အား ပကတိရိုးသားစွာ အားပေးခြင်းဖြင့် လုံခြုံမှုရရှိစေပြီး ထိုခက်ခဲသော အခြေအနေကိုကျော်လွှားအောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရပါမည်။

ပို၍အဆင်ပြေချောမွေ့အောင် မည်သို့ပြုလုပ်နိုင်သနည်း။

ထိုသို့သော အခက်ခဲဆုံးကာလတွင် ကလေးငယ်အတွက် သင်လုပ်ပေးနိုင်သော အရေးကြီးဆုံးအရာမှာ သူမအား မိဘနှစ်ပါးစလုံးနှင့် နီးကပ်စွာနေခွင့်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သင်တို့နှစ်ဦးအကြား သူမအား မည်သူ့ကိုရွေးချယ်ရမည်ဟု အတင်းအကျပ်တိုက်တွန်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ အခြားမိဘတစ်ဦးကို လိုလားစွာတုန့်ပြန်သဖြင့် သင့်အပေါ်တွင် သစ္စာမဲ့ရာရောက်သည်ဟု ကလေးငယ်က သူ့ကိုယ်သူ့အပြစ်တင်ခြင်းမျိုး မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကလေးအားလုံးပင် မိဘနှစ်ဦးစလုံးနှင့် အဆက်မပြတ်သော နီးကပ်သည့်ဆက်ဆံရေးမျိုးကိုသာ လိုလားကြပါသည်။ မိဘများနှစ်ဦးစလုံးကိုပင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြပါသည်။ သင်၏ ကလေးငယ်သည် သင်၏အိမ်ထောင်ဖက်အသစ်နှင့် ပတ်သက်၍ သူမ၏ကိုယ်ပိုင်ခံစားချက်ရှိခြင်းကို နားလည်အသိအမှန်ပြုပေးခြင်းဖြင့် သင့်ကလေးငယ်အတွက် အကောင်းဆုံးချစ်စရာကောင်းသော လုပ်ဆောင်ချက်ကို ဖန်တီးပေးရာရောက်ပါသည်။

သွားရောက်လည်ပတ်ခြင်း မပြုမီနှင့်သွားရောက်လည်ပတ်ပြီးသည့် ကူးပြောင်းရေးကာလများသည်ကား ကလေးငယ်အတွက် သောကအထူးဖိစီးသော အချိန်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူမအား သင့်ဘက်မှဝမ်းနည်းမှု ထိခိုက်ခံစားမှုမရှိဘဲ သူမ၏ဖခင်နှင့် ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်နိုင်ရန် ခွင့်ပြုကြောင်း ကလေးငယ်သိရှိစေခြင်းဖြင့် အကူအညီပေးနိုင်ပါသည်။

သူမသွားနေစဉ် သင်အဆင်ပြေကြောင်းနှင့် သူမပြန်လာပါက သူမအားသင်က အိမ်မှအဆင်သင့်ကြိုနေမည်ဖြစ်ကြောင်းကို သေချာစွာအာမခံချက်ပေးပါ။

ကွာရှင်းပြတ်စဲသည့် ကာလနှင့် နောက်ပိုင်းကာလများတွင် အုပ်ထိန်းခွင့်ရသော မိဘသည် အပိုအိမ်မှုကိစ္စများကိုပါ ကယောင်ချောက်ခြားစိတ်ဖြင့် အတင်းအကျပ် နှစ်မြှုပ်လုပ်ဆောင်နေကြလေ့ရှိသည်။ အဆိုပါ အချိန်ပေါင်းများစွာ ပိုမို၍အလုပ်ကို ဖိပြီးလုပ်သည့် အပြင် စိုးရိမ်မှုများ၊ စိတ်ခံစားမှုများကိုပါ ဝန်ပိုအဖြစ်ထမ်းနေရသည်။ ထိုအချိန်တွင်ကလေးငယ်က သင့်အားပိုမိုလိုအပ်သော်လည်း သင်က ကလေးငယ်နှင့် အနေနည်းနေသည်။ ထိုအခြေအနေကို လျော့ပါးစေသည့်နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ သင်နှင့်သင့်ကလေးငယ်အတွက် သီးခြားအချိန်တစ်ခုကို ဥပမာ တစ်ညနေလျှင် နာရီဝက်ခန့် နေ့စဉ်ချန်လှုပ်ထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တိုင် သင့်ကလေးငယ်နှင့် အတူထိုင်ပြီး စကားပြောခြင်း ပုံပြင်ဖတ်ပြခြင်း ကစားခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်သည်။ အရေးကြီးဆုံးမှာ ကလေးငယ်၏ သူ့ကိုယ်သူ့အထင်ကြီးလေးစားမှုကို ပျိုးထောင်ပေးရေးပင် ဖြစ်သည်။ သူမအားပွေ့ဖက်ပါ။ နမ်းရှုတ်ပါ။ သူမ၏ ထူးခြားသောစွမ်းရည်များ အကြောင်းပြောပါ။ သူမအတွက် သင်မည်မျှဂုဏ်ယူကြောင်း ပြောပြပါ။ သင့်ကလေးငယ်က သူ့အားချစ်မြတ်နိုးသည်။ လက်ခံသည်ဟု ခံစားလာရမှုကို ထိုအချိန်တွင်ပြသပါ။

စည်းကမ်း။

ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီးနောက် စည်းကမ်းသည် ကောက်ရိုးမျှင်သဖွယ် ဖြစ်သွားတတ်သောအရာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် စည်းကမ်းဟူသည်ကား ယင်း၏ ပင်ကိုယ်သဘာဝအရ မျှတပြီး တသမတ်တည်းတည်ငြိမ်သည့် ပုံစံဖြစ်သောကြောင့် ယင်းသို့ ကမောက်ကမ ဖြစ်နေသောကာလ ပရမ်းပတာဖြစ်နေသောအချိန်တွင် ကလေးများ အထူးသဖြင့် ငယ်ရွယ်သော ကလေးများအတွက် စည်းကမ်းထားရန် ပို၍လိုအပ်သည်။ ကွာရှင်းပြတ်စဲထားသော မိသားစုများအတွင်း အဘယ်ကြောင့် စည်းကမ်းပြေလျော့သွားရသနည်း ဟူသောကိစ္စအတွက် အကြောင်းရင်းများစွာရှိပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဖခင်သည် မိသားစုအတွင်း စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းချမှတ်သူ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖခင်မရှိသောအခါ မိခင်သည် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုမရှိသော စည်းကမ်းဟူသည့်ကဏ္ဍသစ်တစ်ခုကို ကြိုးစားရန်ကန်ရတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း အုပ်ထိန်းခွင့်မရသော မိဘက ဖခင်က ကလေးငယ်က သူ့အားငြင်းပယ်မည်ကို စိုးရွံ့သောကြောင့်ဖြစ်စေ ကလေးငယ်၏ အလေးပေးမှုကို ပိုမိုရယူချင်၍ဖြစ်စေ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မိဘနှစ်ပါးစလုံးပင် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်စီပြဿနာများနှင့် လုံးထွေးနေသဖြင့် စည်းကမ်းသည် အာဏာတည်လိုက် ဖောက်ဖျက်လိုက်နှင့်မတည်မငြိမ် ဖြစ်နေရပေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ သူတို့၏ ကွာရှင်းပြတ်စဲမှုအတွက် ကလေးငယ်ကို အလျော်ပေးသည့် အနေဖြင့် ကလေးငယ်ပြုလုပ်ကြ အိမ်မှုကိစ္စများကို မခိုင်းကြတော့ပေ။ အကြောင်းမူ ကလေးငယ်က မဆောင်ရွက်ဘဲ မျက်ရည်ကျသည် ငိုကြွေးမည်ကို သည်းမခံနိုင်ကြ၍ ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ အခြေအနေမျိုးတွင် ကလေးများကလည်း စည်းကမ်းကိုဆန့်ကျင်လိုပုံ ရလာကြသည်။ စည်းကမ်းကို ဖြစ်နိုင်သမျှ ချိုးဖောက်ကြသည်။ မိုက်မဲကြသည်။ ဆန့်ကျင်ဖိဆန်ကြသည်။ ကွာရှင်းမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့၏ ဒေါသစိတ်ကို စည်းကမ်းချိုးဖောက် ၍ထောက်ပံ့ပေးကြတတ်ကြသည်။ ထို့ပြင် သူတို့အား မိဘက ကန့်ကွက်ခြင်းမပြုမီအချိန်ထိမည်မျှကြာကြာ စည်းကမ်းချိုးဖောက်နိုင် သနည်း။ သို့မဟုတ် သူတို့မိဘများသည် မည်မျှလုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း နိုင်ကြပါသနည်း စသည်ဖြင့် ကန့်သတ်ချက်များကို စမ်းသပ်ကြည့်လေ့ရှိကြသည်။ သူ/သူမသည် မည်မျှပင် မိုက်မဲနေပါစေ။ သူ/သူမအား သင်က ချစ်မြဲချစ်နေမည့်အကြောင်းနှင့် စောင့် ရှောက်နေမည့်အကြောင်းကို ကလေးငယ်အား သေချာစွာ အာမခံခြင်းသည် သင်ဆောင်ရွက်နိုင်သော အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းဖြစ်ပါ သည်။

အချုပ်အားဖြင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲမှုအတွက် နေသားထိုင်သားကျလာရေးမှာ အချိန်ယူရသည်ကို သတိပြုရပါမည်။ လူတိုင်းသည် အခြေအနေသစ်တစ်ခုကို တစ်နေ့တည်းဖြင့် အလုံးစုံအဆင်ပြေအောင် ထိန်းညှိနိုင်ခြင်းကို မျှော်မှန်းခြင်းကား မိုက်မဲရာကျပေသည်။ မိသားစုဝင်တိုင်းသည် သူ/သူမခံစားနေရသော စိတ်ဒဏ်ရာ နာကျင်ခံသစားမှုနှင့် ရှုတ်ထွေးမှုတို့၏ နောက်ဆုံးရလဒ်ကို ရရှိအောင် ကြိုးပမ်းရသောကြောင့် မိသားစုဝင်တိုင်းပင် စိတ်ခံစားမှု အနိမ့်အမြင့် အတက်အကျများကို ဖြတ်သန်းကြရပေသည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်သေဆုံးသောအခါ

သေဆုံးခြင်းသည် ဘဝ၏သဘာဝနိယာမတရား ဖြစ်သည်။ ကလေးများသည် သေဆုံးခြင်းကို နည်းလမ်းများစွာဖြင့် ကြုံတွေ့ ကြရသည်။ လိပ်ပြာတစ်ကောင် သို့မဟုတ် ငှက်တစ်ကောင် သေဆုံးခြင်း၊ ခွေးကလေးတစ်ကောင် သေဆုံးခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့အား သေခြင်းတရား၏ ပကတိအမှန်တရားမှ ကာကွယ်ပေးရန် ကျွန်ုပ်တို့ကြိုးစားလေ့ရှိသည်။ မွေးမြူရေးခြံမှ ပျောက်ဆုံး သွားသော ခွေးကလေးတစ်ကောင်ကို ကလေးငယ်မသိခင်အစားထိုးပေးရန်အတွက် မိဘများက ခွေးရောင်းသောဆိုင်ကို အပြေးအလွှား သွားကာ အလားတူသော ခွေးတစ်ကောင်ကို ရှာဖွေလေ့ရှိကြသည်။ စင်စစ် သေဆုံးခြင်းကို စူးစမ်းလေ့လာရန် သင်ယူရန်နှင့် နားလည် သဘောပေါက်ရန် အခွင့်အလမ်းတစ်ခုမှာ ပျောက်ဆုံးပင် ပင်ဖြစ်သည်။

သေဆုံးခြင်းနှင့် ပျောက်ဆုံးခြင်းသည် အစဉ်သဖြင့် ထိခိုက်ခံစားရလေ့ရှိသည်။ ယင်းတရားများ အမှန်တကယ်တည်ရှိခြင်း မဟုတ်ဟု ဟန်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ထိခိုက်ခံစားမှုကို လျော့ပါးမသွားနိုင်ပေး။ ခွေးကလေးတစ်ကောင် သေသွားသောအခါ သင်စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။ ဖြေသိမ့်နိုင်သည်။ ယင်းနောက် မကြာခင်မှာပင် အခြားခွေးအသစ်ကလေးတစ်ကောင်ကို မွေးမြူပြုစုရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေ တတ်သည်။

ကလေးငယ်တစ်ဦးအား သေခြင်းတရားအကြောင်းကို ရှင်းပြသောအခါ သေခြင်းတရားကို တာရှည်စွာအိပ်ပျော်နေခြင်းနှင့် တန်းတူထား၍ မရှင်းပါနှင့်။ ကလေးများက သူတို့အိပ်ပျော်သွားလျှင် သေသွားမည်ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်နေသဖြင့် အိပ်ရမည်ကို ကြောက်လာတတ်ကြသည်။

သာမန်နေမကောင်းခြင်းသည် မသေနိုင်ကြောင်းကို အလေးပေးရှင်းပြပါ။ “သူမနေမကောင်းဖြစ်ပြီး သေသွားတယ်” ဟူသော စကားမျိုးသည် မည်သည့်နေမကောင်း ဖြစ်မှုမျိုးမဆို သေနိုင်သည်ဟူသော သဘောအဖြစ် ကလေးငယ်မှတ်ယူသွားစေနိုင်သည်။ သူမ သည်နေမကောင်း ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်လာသည့်အပြင် အခြားသူများနေမကောင်းသည်ကို တွေ့မြင်ရန်ကြောက်ရွံ့လာတတ်သည်။

သေခြင်းတရားကို ရှင်းပြရန် ကျွန်ုပ်တို့အသုံးပြုသည့် ဝေါဟာရများစွာတို့သည် ကလေးငယ်များအတွက် အလွန်ရှုတ်ထွေး တတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ “မနေ့ညက မေရီသေသွားတယ်” ဟုပြောမည့်အစား “မနေ့ညက မေရီတစ်ယောက် ပျောက်သွားရှာတယ်” ဟုပြောခြင်းကြောင့် ကလေးများအဖို့ အလွန်စိတ်ပင်ပန်း ရှုတ်ထွေးကြရသည်။ “မေရီပျောက်ဆုံးသွားတယ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့လိုက်မရှာ တာလဲ” သူ့ကို မရှာချင်တော့လို့လား” ဟုမေးစရာဖြစ်လာသည်။ “ဆုံးသွားပြီ” “တို့နဲ့အတူမရှိတော့ဘူး” “တို့ကိုခွဲသွားပြီ” စသည်တို့ သည်လည်း အလားတူပင် ရှုတ်ထွေးတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သေခြင်းတရားကို ရှင်းပြသောအခါ ကလေးများအား သွယ်ဝိုက်ကာ တန်ဆာဆင်၍ မပြောဘဲ “သေသည်” ဟူသော တိုက်ရိုက်စကားကိုသာ ပြောဆိုရှင်းပြပါ။

ကလေးများသည် သေဆုံးမှုနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခါတစ်ရံ အလွန်အလွန်အပြစ်ရှိသလို ခံစားရလေ့ရှိသည်။ သူတို့သည် သေဆုံးသွားသူတစ်ဦးနှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ခဲ့ကြလျှင် ဒေါသဖြစ်ခဲ့ကြလျှင် ထိုသူသည် သူတို့နှင့် ရန်ဖြစ်၍ ဒေါသဖြစ်၍သေဆုံးသွားရသည်ဟု ကလေးများ ယူဆတတ်ကြသည်။

သူတို့သည် ဝမ်းနည်းပူဆွေးကြမည်။ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ငိုကြမည်။ သို့မဟုတ် ကြိတ်၍သောကရောက်နေကြ ပေမည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပျောက်ဆုံးခြင်း၏ လစ်ဟာသွားမှုကို သူတို့အတွက် နှုတ်ဖြင့်ဖွင့်ပြောရန် ခက်ခဲလှသည်။ သူတို့၏ သောကကိုနှုတ်ဖြင့် မပြောဘဲ အိပ်ရာထဲတွင် သေးပေါက်ခြင်း၊ အိမ်မက်ဆိုးများမက်ခြင်း၊ အပြုအမူဆိုင်ရာ ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်ထုတ် ဖော်ပြသလေ့ ရှိကြပါသည်။

သူတို့အား ခွဲထားရစ်ခဲ့သဖြင့် သေဆုံးသွားသူအပေါ် ဒေါသဖြစ်တတ်ကြပါသည်။ သူတို့ဘဝထဲမှ အရေးကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးက သူတို့အား ထပ်စွန့်ခွာသွားမည်ကိုလည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်လာကြကာ ခွဲခွာခြင်းဟူသောအတွေးက ဖိစီးနှိပ်ဆက်လာ

တတ်ပါသည်။ သူတို့၏ ခံစားချက်များသည် သာမန်ခံစားချက်များဖြစ်ကြောင်း ခိုင်မာပြောပြခြင်းဖြင့် သူတို့၏ကြောက်ရွံ့မှုများ လျော့ပါးလာစေပါသည်။

သေဆုံးလုနီး လူနာတစ်ဦးအား တစ်ခုခုအလေးပေး ဂရုစိုက်ခြင်းကား ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ကောင်းစွာအပြီးပိုင် နှုတ်ဆက်ခြင်း ပြုနိုင်ရန် အထောက်အပံ့ပြုသည်။ သူမ၏ ချစ်မြတ်နိုးသူတစ်ဦးအတွက် သူမတစ်စုံတစ်ရာ ကူညီပေးလိုက်နိုင်ကြောင်းကို နားလည်ခံစားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

သေဆုံးသူ၏ အကြောင်းများကို ပြန်ပြောင်းသတိရခြင်းသည် ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းဖြစ်စဉ်တွင် ခိုင်မာသောအကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဖြစ်စေသည်။ တစ်စုံတစ်ဦးအားစ စိတ်ခါတ်ကြံ့ခိုင်စွာဖြင့် “လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခြင်း” မပြုမီ ထိုသူအကြောင်းကိုပြောရန် စဉ်းစားရန် နှင့်ခံစားရန်လိုအပ်သည်။

သင်၏ပူဆွေးမှုကို သင့်ကလေးငယ်နှင့် မျှဝေနိုင်သည်။ သင်နှင့်အရင်းနှီးဆုံး သူတစ်ဦးသေဆုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သင်၏ ပူဆွေးမှုကို ပွင့်လင်းစွာ မတွေ့ရလျှင် ကလေးငယ်အနေဖြင့် စိတ်ရှုတ်ထွေးနိုင်ပေမည်။ သို့သော် သင်၏ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုသည် သင်၏ ပျောက်ဆုံးမှုအတွက်သာဖြစ်ပြီး သင့်ကလေးငယ်နှင့် မည်သို့မျှမသက်ဆိုင်ကြောင်းကိုမူ ကလေးငယ်အား ခိုင်မာစွာရှင်းပြရပေမည်။

သင့်ကလေးငယ်အား သေခြင်းတရားအကြောင်းကို ပြောပြသောအခါ သေခြင်းတရားနှင့် နိဗ္ဗာန်ဘုံအကြောင်း သင်၏ရှင်းပြချက်သည် သင်၏ကိုယ်ခန္ဓာ အမှုအရာ အခြားဆက်သွယ်ရေး နည်းလမ်းများနှင့် ကျောထောက်နောက်ခံပြုနေရမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သင်၏ အရင်းနှီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခုအခါ မည်မျှပျော်ရွှင်မှု ရနေပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ယုံကြည်မှုကို ထိန်းသိမ်းရှင်းလင်း ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

အပမ်းဖြေခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးပင် အပမ်းဖြေရန်လိုအပ်သည်။ အချို့က အပမ်းဖြေရန် ခက်ခဲနေချိန်တွင် အချို့ အပမ်းဖြေလွယ်ကြသည်။ ကလေးများလည်း ထိုနည်းတူစွာပင် ဖြစ်သည်။ အပမ်းဖြေခြင်းသည် အရာရာကို သက်တောင့်သက်သာ ဖြစ်စေပြီး အဆင်ပြေချောမွေ့စေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းစွာအလုပ်လုပ်နိုင်သည်။ ပို၍ကစားနိုင်သည်။ ပို၍ပျော်ရွှင်နိုင်သည်။ စိတ်သက်သာစွာ ခံစားရသည်။ ပို၍ အလွယ်တကူ အိပ်ပျော်သည်။ အရာတိုင်း ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ လည်ပတ်လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

ကလေးများသည် ဖိစီးမှုများရှိနေသောအခါ မောပန်းလွန်းသောအခါ စိတ်ရှုတ်ထွေးသောအခါ ပူပန်သောကများသောအခါ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းသောအခါ သို့မဟုတ် ထိုသို့အလားတူခံစားမှုမျိုးခံစားရသောအခါ အပမ်းဖြေခြင်းဖြင့် အကျိုးကျေးဇူးများ ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ကလေးများအား မည်သို့အပန်းဖြေရမည်။ မည်သည့်အခါတွင် အပမ်းဖြေရန် သတိထားရမည်ကို သင်ကြားပေးကြရပါမည်။

ပုံပြင်ပြော၍ အပမ်းဖြေခြင်းသည် ကလေးငယ်အတွက်ရော ပုံပြောသူအတွက်ပါ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော နည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

အပမ်းဖြေသော မြင်ကွင်းတစ်ခုကို ရှင်းပြသောအခါ ဥပမာ ပင်လယ်ကမ်းခြေတစ်ခု သို့မဟုတ် ကျေးလက်တောရွာတစ်ခုသို့ ခရီးထွက်ခြင်းမျိုးကို အတတ်နိုင်ဆုံး အသေးစိတ်ရှင်းပြသောအခါ စိတ်ကူးပုံရိပ်သည် သိသာထင်ရှားလာပြီး သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာပေသည်။ ထိုမြင်ကွင်းတွင် တွေ့ရသော ခံစားမှု၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရာသာစသည် အားလုံးကို တတ်နိုင်သမျှပြောပြပါ။ တွေ့မြင်ရသည့် ရှုခင်းများကိုလည်း ရှင်းပြပါ။ ထိုသို့သော ထူးခြားသည့် ရှင်းပြမှုမျိုးက အတွေ့အကြုံကို ပိုမိုရှင်သန်တက်ကြွပြီး ကျစ်လျစ်ခိုင်မာလာစေပါသည်။

နာကျင်မှုကိုဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့အများစုအတွက် နာကျင်မှုသည် ခဏမျှသာဖြစ်သော ယာယီအဖြစ်အပျက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ကို ခါးရှုသောအခါ သို့မဟုတ် ဆေးထိုးသောအခါ နာကျင်မှုကို ခံစားရပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်ခလေးစရိုက်ဖြင့်ပင် သည်းခံဖြေပျောက်နိုင်ကြပြီး ထိုနာကျင်မှုကို နောက်ထပ်မစသ်းစားတော့ပေ။ နာကျင်မှုသည် မည်သည့်အရာနှင့်မျှ မတူပါ။

စင်စစ် နာကျင်မှုသည် ရိုးရှင်းမှုနှင့် များစွာအလှမ်းဝေးပါသည်။ ယင်းသည် လူတိုင်းတွေ့ကြုံဖူးသည့် ပေါ့ပါးစွာ ခြားနားစွာ ခံစားရမှုဖြစ်ပြီး တစ်ဦးချင်းစီ သူ့နည်းသူ့ဟန်နှင့် တုန့်ပြန်ကြသော ရှုတ်ထွေးသည့်အာရုံထင်ဟပ်ချက် တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခံစားရပုံချင်း မတူညီရုံသာမက တူညီသောနာကျင်မှုကိုပင် ယင်း၏အဆက်အစပ်ပေါ်မူတည်၍ ကွဲပြားခြားနားစွာ ကြုံတွေ့ရပေသည်။

ဥပမာ စိတ်ပြေလွယ်သော သို့မဟုတ် အာရုံစူးစိုက်လွယ်သော သူတစ်ဦးသည် ဖိစီးမှုများသော သူတစ်ဦးထက် နာကျင်မှုကြောင့် စိတ်အနှောက်အယှက် ဖြစ်ရမှုနည်းပါးတတ်ပါသည်။

နာကျင်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ အကြိမ်မည်မျှ တွေ့ကြုံရသည် မည်မျှစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရသည် သို့မဟုတ် မည်မျှခံစားရသည်ကို ရှင်းပြနိုင်ပါသည်။ အနည်းငယ်မျှသော နာကျင်မှုကလေးကြောင့် ကြီးမားစွာဖိစီးခံရခြင်းသည် ကြီးမားသောနာကျင်မှု ဖြစ်သော်လည်း ဖိစီးမှုအနည်းငယ်သာ ခံစားရခြင်းထက်ပိုပြီး ဖြေရှင်းရန် ခက်ခဲသော အတွေ့အကြုံဖြစ်သည်။ နာကျင်မှု၏ အဓိပ္ပါယ်သည် ခံစားရ သည့်အဆင့်အပေါ်တွင် သက်ရောက်နိုင်ပါသည်။

ဥပမာ ကင်ဆာဟု ယုံကြည်ရသော စိုးကနဲဆစ်ကနဲ နာကျင်မှုကို ပိုပြီးဆိုးရွားစွာ နာကျင်ခံစားရသော မီးလောင်ဒဏ်ရာထက် ပို၍ သောကဖိစီးမှု များပါသည်။

နာကျင်မှုကို တုန့်ပြန်သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို ဆောင်ရွက်ရန် မည်မျှစွမ်းအားပဲ့သည်ဟူသော ကျွန်ုပ်တို့ ၏အသိစိတ်ပင် ဖြစ်သည်။ နာကျင်မှုကို ပြောင်းလဲအောင် သို့မဟုတ် သက်သာအောင် ဘာမျှမတတ်နိုင်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ခံစားရလျှင် ထိုနာ ကျင်မှုသည် ပို၍နာကျင်သည့်ပြင် ပို၍ဖိစီးတတ်သည်ကို တွေ့ကြုံရပေမည်။

နာကျင်မှု အတွေ့အကြုံသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘောထားမှတစ်ဆင့် ပြောင်းလဲတတ်ပါသည်။ မည်သို့ပြောင်းလဲရမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သင်ကြားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ နာကျင်မှုသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြောင်းတရားမှ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသဖြင့် ပြောင်းလဲမရဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆကြသည်။ စင်စစ် နာကျင်မှုသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြောင်းတရားကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သည် မှန်သော်လည်း ယင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်မှတစ်ဆင့်ခံစားရသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာမည်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ကြုံကြရသည်။ ယင်းကား နာကျင်မှုကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ ရသည်ဟူသော အတွေ့အကြုံပင်ဖြစ်သည်။

ကလေးများသည်ပင် သူတို့၏ စိတ်စွမ်းအားကို အသုံးပြု၍ နာကျင်မှုကို ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်နိုင်သော ထူးခြားသည့်စွမ်းရည် တစ်ရပ်ရှိကြသည်။

မျှော်လင့်ထားသောနာကျင်မှု။ ဤနည်းစနစ်တွင် အေးစိမ့်မှု၊ ထုံကျင်မှု စသည်ကဲ့သို့သော ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဓလုတ် ခံနှင့် ဆက်စပ်ထားခြင်း မရှိသော စိတ်ကူးများပါဝင်နေသည်။ နာကျင်မှုကို ထိန်းချုပ်နိုင်သော အကျိုးရှိသည့် စိတ်ကူးမြောက်မြားစွာ ရှိပါသည်။ အသုံးဝင်ဆုံး စိတ်ကူးများမှာ သင့်ကလေးများထံမှ ရရှိလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နာကျင်မှုကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ် အောင်သူ/သူမ မည်သည့်နည်းလမ်းကို အသုံးပြုသနည်းဟု ပွင့်လင်းစွာမေးမြန်းကြည့်ပါ။ သူတို့သည် နာကျင်မှုကို လွှဲပြောင်းနိုင်သည့်/ အာရုံပြောင်းနိုင်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခုကို ရရှိသွားလျှင် ကလေးများသည် များစွာသော စိတ်ကူးများ အကြံဉာဏ်များကို ဆင့်ပွားရှာဖွေ တွေ့ရှိကြပါသည်။

ယုံကြည်မှု သဘောထားတစ်ရပ်ကို ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် ယင်းသဘောထားကို သင့်ကလေးငယ်အား ဆက်သွယ်ပေးရန်လည်း အရေးကြီးပါသည်။ ပထမနည်းစနစ်က အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိလျှင် အခြားနည်းတစ်ခုကို ကြိုးစားကြည့်ပါ။ ပထမနည်းစနစ် ခုတိယ နည်းပါ အရာမထင်လျှင် ထိုနည်းများကို ကျွမ်းကျင်ရန်အချိန်ယူ၍ လေ့ကျင့်ရကြောင်း အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ရှင်းပြပါ။ ထိုအခါ သင့် ကလေးငယ် စတင်ကြိုးစားပါလိမ့်မည်။ သင့်ကလေးငယ်သည် နာကျင်မှုကို လျော့ပါးစေသည့် ပိုမိုကောင်းမွန်သောလွန်ပြီး သင့်ကိုယ်တိုင် ပင်ညွှန်ပြခြင်း မရှိခဲ့သော သူ့ကိုယ်ပိုင်နည်းလမ်းကို လေ့လာသင်ယူ ရရှိပါလိမ့်မည်။

နာတာရှည်နာကျင်မှု သို့မဟုတ် တည်ရှိနေသောနာကျင်မှု။ သင်၏ကလေးငယ်သည် နာကျင်မှုကို ခံစားနေရလျှင် သူ/သူမတွင် ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ဖောက်ပြန်မှု ရှိမရှိ သေချာစွာစစ်ဆေးကြည့်သင့်ပါသည်။ ယင်းနာကျင်မှုကား တစ်ခုခုကိုပြုပြင်ပေးရန် လိုအပ်နေပြီဟု လက္ခဏာတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

နာကျင်မှုသည် ဖိစီးမှု သို့မဟုတ် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြောင်းတရားများကြောင့်လည်း ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသည်။ ထင်ရှားသော နမူနာတစ်ခုမှာ ဖိစီးမှုကြောင့် ခေါင်းကိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအဖြစ်မျိုးမှာ သိသာနေလျှင် သို့မဟုတ် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိနေလျှင် သင့်ကလေးငယ်တွင် ဤသို့ဖိစီးမှု ခံရစေသော မည်သည့်အကြောင်းခြင်းရာများ ရှိနေသည်ကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရပါမည်။ သူမ၏ ဘဝတွင် ခေါင်းကိုက်လောက်အောင် ဘာတွေဖြစ်နေသနည်း။ သူမတွေ့ကြုံနေရသော နာကျင်မှုကို သက်သာစေရေးနှင့် ဖိစီးမှုကို ကုသရေးနည်းလမ်းအဖြစ် အပန်းဖြေစေခြင်းနှင့် နာကျင်မှုထိန်းချုပ်နည်းများကို အသုံးပြု၍ သင့်ကလေးငယ်အား ကူညီပေးပါ။

ဆေးရုံသို့သွားခြင်း

ဆေးရုံတက်ငြိမ်းသည် ကလေးငယ်များအတွက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော အခကြေးငွေပေးဆောင်ရသော အတွေ့ အကြုံတစ်ခုဖြစ်သည်။ သူတို့အား ဤသို့ပင်ပြောပြရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဖြစ်နိုင်ပါက သူတို့အား တစ်ဦးတည်း ပြစ်မထားပါနှင့်။ ဆေးရုံတက်ခြင်းသည် ကလေးများအဖို့ မိဘများနှင့် ခွဲခွာနေခြင်းမျှ သာမကဘဲ သူတို့ချစ်ခင်သောသူများ မိသားစုများနှင့် ခွဲခွာနေခြင်းမျှသာမကဘဲ အတင်းအကျပ်ပြုမှုများနှင့် ရံဖန်ရံခါ နာကျင်သောဆေးဝါးကုသမှု အစီအစဉ်များနှင့် ကြုံ တွေ့ရပေသည်။

သင်သည် ကလေးငယ်အား စွန့်ပစ်ထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်းသေချာစွာ ရှင်းပြရန် အရေးကြီးသည်။ အခြေအနေအချို့ကြောင့် သင့်အနေဖြင့် ကလေးငယ်နှင့် အခိုက်အတန့်အားဖြင့် အတူမနေနိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မည်သည့်အခါတွင် သူ့ထံလာပြီး မည်မျှကြာကြာ

နေမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ခိုင်မာစွာပြောပြပါ။ သင်မလာနိုင်ဘဲနှင့် လာမည်ဟုကလေးငယ်အား ကတိပေးပါနှင့်။ ဆေးရုံ၏ ဧည့်တွေ့ စည်းကမ်းများကို ကလေးငယ်အားရှင်းပြပါ။ သင်မလာသည့် ရက်များအတွင်း သင်ဘယ်မှာရှိနေမည်၊ ဘာတွေလုပ်နေမည်ကို ကလေး ငယ်အား အသိပေးထားပါ။ သင်လာနိုင်သည့်အချိန်များတွင် လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါ။ လာရန်ပျက်ကွက်မှုသည် ကလေးများ အတွက်သောကများစွာ ဖြစ်ပေါ်စေလေ့ရှိပါသည်။ တစ်စုံတစ်ဦးသည် ကလေးငယ်နှင့် အတူနေသည်ဆိုပါက ကလေးငယ်အတွက် စာတိုကလေးများ ရေးထားခဲ့ခြင်း သို့မဟုတ် သင်မရှိစဉ်ဖွင့်ဖြည့်ပြရမည့် တန်ဖိုးကြီးသော လက်ဆောင်ပစ္စည်းထုပ်ကလေးများ ပေးခဲ့ခြင်းတို့သည် ကလေးငယ်စိတ်သက်သာစေသည့် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် သင်သည် သင့်ကလေးငယ်ကို အမြဲစဉ်းစားနေကြောင်း အာမခံချက်ပေးရာ ရောက်ပါသည်။ သင်၏ အသံကိုတိပ်ရီကော်ဒါဖြင့် အသံသွင်းထားနိုင် ပါက သူမအကြိုက်ဆုံး ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းကလေးများကို သင့်အသံဖြင့်ဖတ်၍ အသံသွင်းပြီးပေးထားခြင်းဖြင့် သူမကိုယ်တိုင်ဖွင့်၍ နား ထောင်နိုင်ပါသည်။ သင်သုံးနေကျ ရေမွှေးဆွတ်ထားသော လက်ကိုင်ပုဝါကလေးကို သူမအားပေးထားခြင်းဖြင့် ထိုရေမွှေးနံ့ကလေးကို သူမရှုရှိုက်ကာ သင်ရှိနေသကဲ့သို့ ခံစားနိုင်ပါသည်။

သင့်ကလေးအား ဆေးရုံမတင်မီ သူမအတွက် ဘာဖြစ်လိမ့်မည်။ သူမပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေက မည်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ မည်သို့သောလူများကို တွေ့ရမည်။ မည်သို့သော ကုသမှုမျိုးကို ပြုလုပ်လိမ့်မည်။ စသည်ဖြင့် သိမှတ်ဖွယ်ရာများကို တတ်နိုင်သမျှ ပြည့်စုံစွာကြိုတင် ပြောပြထားပါ။ အဆိုပါ ဆေးဝါးကုသမှု အစီအစဉ်သည် သို့မဟုတ် စမ်းသပ်မှုသည် နာကျင်ခံစားရမည်မဟုတ်ဟု ပြောမထားပါနှင့်။ ထိုသို့ပြောမည့်အစား နာကျင်ခံစားရပါက သိပ်၍တာရှည်ခံစားရမည် မဟုတ်ကြောင်း ပြောခြင်းဖြင့်သူမအတွက် ပို၍ စိတ်သက်သာရာရစေပါသည်။

ကလေးအမြောက်အမြားတို့သည် ဆေးရုံတက်နေစဉ် ကာလတွင် အထီးကျန်ခြင်း အိမ်သို့လွမ်းခြင်းနှင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် ခြင်းများကို ခံစားရပါသည်။ အဆိုပါ ခံစားမှုများသည် သာမန်မျှသာဖြစ်ကြောင်း ထိုခံစားချက်များကို သင်ကနားလည် သဘော ပေါက်ကြောင်း ကလေးငယ်အား ပြောပါ။ သို့သော် “သမီးကြောက်နေမှာကို မေမေသိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးကိုမေမေ စောင့်ရှောက်မှာ ပေါ့” ဟူသော စကားမျိုးဖြင့် သူမအား ဂရုစိုက်မည့်စကားပြောပါ။ ယင်းစကားသည် “သမီးအနေနဲ့ ကြောက်ဖို့မလိုပါဘူး။ သမီးကို မေမေ စောင့်ရှောက်မှာပေါ့” ဟူသောစကားနှင့် လုံးဝကွာခြားသည်။ လူများအား သူတို့၏သို့ ခံစားရန်မလိုအပ်ကြောင်း ပြောခြင်းသည် ထိုသူ များထိုသို့ ခံစားနေရခြင်းမှ အတန်ငယ်ရပ်တန့်သွားစေပါသည်။

“ဆေးရုံတက်တမ်းစကားခြင်း” သည် ဆေးရုံနှင့် ပတ်သက်သော ကလေးများ၏ ခံစားချက်များကို ဖြေရှင်းရာတွင် အကျိုးသက် ရောက်မှု ရှိစေပါသည်။ အိမ်သုံးပစ္စည်းများကို အသုံးပြု၍ ဆေးရုံသဖွယ် ဖန်တီးနိုင်ပါသည်။ အချို့ရည်စုပ်ပိုက်ကို သာမိုမီတာအဖြစ်၎င်း ရုပ်အင်္ကျီကို ဆရာဝန်ဝတ်သောအင်္ကျီအဖြစ်၎င်း စသည်ဖြင့် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ကလေးအသစ်တစ်ဦး - နမူနာဇာတ်လမ်း

အန်နီ (Annie) သည်အညိုရောင် အိမ်ကြီးတစ်လုံးတွင် သူမ၏ ဖေဖေ၊ မေမေ၊ အဒေါ်၊ ဦးလေးများနှင့်အတူ နေထိုင်သော မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် အန်နီသည် သူမ၏မိသားစုများနှင့် ညစာစားနေခိုက် သူမ၏မေမေက “သမီးအတွက် သတင်းကောင်းပြောစရာ ရှိတယ်အန်နီ၊ မကြာခင်မှာ အမေတို့ မိသားစုထဲကို ကလေးလေးတစ်ဦး ရောက်လာတော့မယ်” ဟုပြောလိုက်သည်။

အန်နီသည် “အိုး” ဟုသာဆို၍ ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိတော့ပေ။

“ဘယ်ကရောက်လာမှာလဲ” ဟုသူမက မေးလိုက်သည်။ မေမေသည် တစ်နေရာမှ ကလေးတစ်ယောက်ကို ငှားလာမည်။ သို့မ ဟုတ် သူငယ်ချင်းတစ်ဦး၏ ကလေးကို ခဏမျှထိန်းပေးရန် ခေါ်လာလိမ့်မည်ဟု အန်နီကထင်ထားသည်။

ဖေဖေကရယ်မော၍ “သူက သမီးမေမေဗိုက်ထဲမှာလေ အန်နီ၊ ဒို့မိသားစုရဲ့ ကလေးလေးဖြစ်လာတော့မယ်။ သမီးရဲ့မောင်လေးလား ညီမလေးလားတော့ မသိသေးဘူး” ဟုပြောလိုက်သည်။

အန်နီက သူ့မေမေရဲ့ ဗိုက်ကိုကြည့်လိုက်သည်။ မေမေ၏ ဗိုက်မှာပုံမှန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ခါတိုင်းထက်အနည်းငယ် ဝနေသ ယောင်ထင်ရသည်။ သို့သော် ကလေးတစ်ယောက်လုံးကို ထည့်ထားနိုင်လောက်အောင် ကြီးသည်ဟုတော့မထင်မိပေ။

“မောင်လေးဖြစ်ဖြစ် ညီမလေးဖြစ်ဖြစ် ရတော့ကော သမီးဘာလုပ်ရမှာလဲ။ သမီးက ဒီအတိုင်းနေရတာကိုဘဲ သဘောကျတယ်” ဟုပြောလိုက်သည်။

“ဒို့မိသားစုထဲမှာ ညီအစ်ကိုတွေ မောင်နှမတွေရှိရင် ပိုကောင်းမယ်လို့ ဖေဖေနဲ့မေမေတို့က ယူဆတယ်။ သမီးကို ဘုရားသခင်က ဖေဖေတို့အတွက် ပေးထားသလို သူ့ကိုလည်း ဘုရားသခင်ပေးတာဘဲ”

နောက်တစ်နေ့တွင် အန်နီက သူမ၏ သူငယ်ချင်း အဲလစ် (Alice) အား “ငါ့မေမေ ကလေးတစ်ယောက်မွေးတော့မယ်” ဟု ပြောရာ အဲလစ်

“ငါတို့ ကလေးလေးက တစ်လတောင်ရှိနေပြီ” ဟုပြန်ပြောသည်။

အန်နီးခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ အဲလစ်၏ မေမေကြာသေးခင်ကမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက် မွေးကြောင်းသူမသိသည်။

အဲလစ်က “သူတို့က ငါနဲ့ကစားဘို့ မောင်လေး ဒါမှမဟုတ် ညီမလေးတစ်ယောက် မွေးပေးမယ်လို့ ငါ့ကိုပြောတယ်။ ငါက လည်းအဲဒါကိုဘဲ မျှော်လင့်နေတယ်။ သူ့အတွက် လက်ဆောင်ကလေးတောင် လုပ်ထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ဟာ မွေးစကလေးလေးတွေက နင်နဲ့မကစားနိုင်ပါဘူး။ သူတို့က အမြဲတန်းငိုနေပြီး သူတို့ဘောင်းဘီထဲမှာ ရူးရှူးတွေ အိအီးတွေ ခဏခဏပါနေတာဘဲ” ဟုပြောပြ သည်။

အန်နီးစိတ်ပူသွားခဲ့သည်။ ထိုနေ့က သူမအိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ “ကလေးလေးတွေက သမီးနဲ့ ကစားနိုင်မယ်လို့ ထင်ထား တာ။ ဒါပေမဲ့ အဲလစ်က မကစားတတ်ကြသေးဘူးလို့ ပြောတယ်” ဟုမေမေ့ကို ပြောပြသည်။

“ဒီအတိုက် သမီးစိတ်ညစ်နေတာပေါ့ ဟုတ်လား အန်နီး” မေမေက မေးလိုက်သည်။ “ကဲ လာ မေမေပေါင်ပေါ်ထိုင်စမ်း။ အဲဒီ အကြောင်းကို မေမေတို့ပြောကြရအောင်”

“ကလေးတွေဟာ သူတို့အိမ်ထဲကို နောက်ကလေးလေးတစ်ယောက် ရောက်လာရင် စိတ်ညစ်တတ်ကြတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ အဲဒီကလေးလေးက သူတို့နေရာကို လှည့်လည်မိမယ်။ သူတို့ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ မိဘတွေက ကလေးလေးကို ဂရုမစိုက်ကြမယ်လို့ ထင်ကြ တယ်။ လူတွေက ကလေးလေးကို အလေးထားပြီး သူတို့ကို ဂရုမစိုက်ကြတော့ မနာလိုဖြစ်လာတတ်ကြတယ်။ မေမေနဲ့ဖေဖေကလည်း သူတို့ထံက အချစ်ကိုလှည့်လည်ပြီး ကလေးလေးကို ပုံပေးကြတယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သူတို့စိတ်ဆင်းရဲနေကြရတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ဒါကမမှန်ဘူး ဟုတ်လား” အန်နီးက မေးလိုက်သည်။ သူမ၏ ဗိုက်ထဲတွင် ကြောက်စရာကောင်းသော ခံစားမှုတစ်မျိုး ခံစားနေရသည်။ မေမေနှင့် ဖေဖေတို့က သူတို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို သူမထံမှ ပြန်ယူမသွားစေချင်ပါ။

“ဒါဟာ တစ်ကယ်တော့ မမှန်ပါဘူး သမီးရယ်။ တွေ့တယ်မဟုတ်လား။ ကလေးအမေက ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ပန်းသီးရေခဲမုန့် အကြီးကြီးလိုထင်နေကြတာ” ဟုမေမေပြောသည်။

အန်နီးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ပန်းသီးရေခဲမုန့်ကို သူမလည်းအလွန်ကြိုက်သည်။

မေမေဆက်၍ “လူနှစ်ယောက်က ပန်းသီးရေခဲမုန့်ကြီးတစ်ခုကို ထက်ဝက်ဆီဝေစားရင်း သူတို့တွေ ရေခဲမုန့်ကြီးတစ်ခုလုံး ထက်နဲ့ပြီး ရမယ်လို့ထင်နေကြတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ ဘယ်သူကပိုပြီး များများရသလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ပြီး မနာလိုဖြစ်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တစ်ယောက်က များများရရင် ကျန်တစ်ယောက်က နဲ့နဲ့ရမှာစိုးလို့ပေါ့” ဟုပြောပါသည်။

“တစ်ဝက်ဆိုတာ နဲ့လည်းမနဲ့၊ များလည်းမများဘူး။ အတူတူဘဲလေ။ ဆရာက သမီးတို့ကို ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က ဒီလိုဘဲသင်ပေး တယ်” ဟုအရေးတကြီး ပြောလိုက်ပါသည်။

“သမီးပြောတာမှန်တယ် အန်နီး။ မေမေက ထက်ဝက်စီကို ပြောမယ့်အစား နဲ့နဲ့စီဝေပေးတယ်လို့ ပြောရင်ပိုမှန်မယ်။ ကလေးတွေ ထင်တာက တစ်ယောက်က များသွားရင် တစ်ယောက်မှာ နဲ့သွားမယ်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ထင်တာ မှားတယ်”

“သူတို့ထင်တာမှားတယ်လား” ဟုအန်နီးကမေးလိုက်သည်။ သူမအံ့ဩသွားသည်။ မေမေပြောသည်မှာ သူမအတွက် အသိခက် လှသည်။

“ဟုတ်တယ်။ သူတို့များတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ ပန်းသီးရေခဲမုန့်မှ မတူတာဘဲ။ လုံးဝကွာခြား တယ်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ ဘယ်တော့မှ လျော့နည်းသွားတယ်မရှိဘူး။ သမီးက လူတွေကိုပိုပြီး ချစ်လေလေ သမီးဆီမှာ လူတွေကို ပေးဘို့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ ပိုပြီးကျန်လေလေဘဲ။ မေမေနဲ့ဖေဖေကို သမီးချစ်တဲ့နည်းလမ်းအတိုင်း စဉ်းစားကြည့်စမ်း။ သမီးမေမေ့ကို လျော့ချချစ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဖေဖေကိုလည်းချစ်လို့ပေါ့။ ဒီလိုဘဲ ဖေဖေကိုလည်း ပိုမချစ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မေမေ ကိုလည်း သမီးချစ်လို့ပေါ့” ဟု မေမေပြောပြသည်။

“မဟုတ်ပါဘူး။ မေမေပြောတာမှန်တယ်။ မေမေနဲ့ဖေဖေကို သမီးချစ်နိုင်သမျှ ချစ်တယ်” ထိုအချစ်ကို အရင်က သူမဘာကြောင့် မစဉ်းစားခဲ့မိပါလိမ့်ဟု အန်နီးကအံ့ဩမိသည်။

“မေမေက နောက်ပြီးတော့ နောက်ကလေးလေး မွေးလာရင်လည်း ဒီကလေးလေးကို ဖေဖေနဲ့မေမေ ချစ်တယ်ထားဦး သမီးကို လည်းဖေဖေနဲ့မေမေတို့က တတ်နိုင်သလောက် ချစ်နေဦးမှာဘဲ” ဟုရှင်းပြပါသည်။

“သိပ်ကောင်းတာဘဲ” ဟုအန်နီးကပြောလိုက်သည်။ မေမေ ထိုသို့ပြောသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် အန်နီးအတော်လေးစိတ်ချမ်း သာသွားသည်။

“ကလေးလေးကို ဘယ်မှာသိပ်ရင် ကောင်းမလဲလို့ သမီးထင်သလဲ။ မေမေတို့ကတော့ ကလေးလေးအတွက် အခန်းထောင့် တစ်ခုရအောင် ပစ္စည်းတွေကို အပြင်ထုတ်လိုက်မယ် စိတ်ကူးတယ်။ ပြီးတော့ ဆေးသုတ်ပြီး သူ့ပစ္စည်းလေးတွေ ထည့်လိုက်မယ်” ဟု မေမေပြောပြသည်။

“ဘာပစ္စည်းတွေလဲ”

“သူ့အိပ်ဖို့ကလေးအိပ် ကုတင်လေးတစ်ခု ရောင်စုံပိုစတာလေးတွေပေါ့”

“ပစ္စည်းတွေက များလိုက်တာ။ သမီးအခန်းအတွက် တစ်ခုလောက်မရဘူးလား”

“ပစ္စည်းတွေက များတော့များတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကလေးအိပ် ကုတင်ကို ပိုစတာတို့ တွန်းလှည်းတို့ဆိုတာက မွေးစကလေးလေး တွေသုံးတဲ့ပစ္စည်းတွေလေ။ သမီးမွေးတုန်းကလည်း သမီးအတွက် ဒီလိုပစ္စည်းတွေ အများကြီးပေါ့။ သမီးကြီးလာတော့ သမီးအတွက်

မလိုအပ်တော့ လိုသူများတွေကို ပေးပစ်လိုက်ရတယ်”

“ဟုတ်လား” သူမကလေးဘဝတုန်းက ဤမျှများသောပစ္စည်းများရှိမှန်း မသိခဲ့ပေ။

“မေမေနဲ့ သမီးနဲ့ တွန်းလှည်းကလေးတော့ အတူတူလုပ်ဖို့ စဉ်းစားမိတယ်။ သမီးသဘောကျမယ်ဆိုရင် နှစ်ခုလုပ်မယ်။ တစ်ခုက သမီးအတွက် နောက်တစ်ခုက ကလေးလေးအတွက်ပေါ့။ သမီးကြိုက်တဲ့ တွန်းလှည်းကိုရွေးယူလေ”

“သိပ်ကောင်းတာပေါ့။ သမီးတို့ ဘယ်တော့စလုပ်ကြမလဲ” ဟုမေးလိုက်သည်။ မေမေနှင့်အတူ ပစ္စည်းကလေးများ ပြုလုပ်ရသည်ကိုအန်နီ သဘောကျသည်။

“ကလေးမွေးဘို့တော့ လိုသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးသဘောကျမယ်ဆိုရင် ဒီတစ်ပတ်စနေ တနင်္ဂနွေမှာ စကြတာပေါ့”

“အိုး သိပ်ကောင်းတယ်” အန်နီကပြောလိုက်သည်။ တွန်းလှည်းလေးများ ပြုလုပ်မည့်နေ့ရက်ကို သူမ မျှော်လင့်နေခဲ့သည်။

“ကလေးလေးရဲ့ နေရာကိုဘာအရောင်သုတ်ရင် ကောင်းမလဲ။ မေမေကို သုတ်ဆေးသွားဝယ်ရင် အရောင်ကူပြီးရွေးရအောင် သမီးလိုက်ခဲ့မလား”

“လိုက်မှာပေါ့။ သမီးက အရုပ်ကလေးတွေသုတ်ဖို့နဲ့ သူတို့ရဲ့အိမ်ကလေးတွေသုတ်ဖို့ အရောင်ရွေးရင်သိပ်တော်တာ” ဟုရွှင်ပြစွာပြောလိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် “မေမေကလေးမွေးတာကို ပြောပြနိုင်မလား” ဟုအန်နီကမေးပါသည်။

“ပြောမှာပေါ့။ ကလေးမွေးချိန်ရောက်လာရင် မိခင်ကဆေးရုံကိုသွားရတယ်။ ကလေးမွေးလာတဲ့အထိ ဆရာဝန်တွေနဲ့ သူနာပြုတွေကစောင့်ရှောက်ကြတယ်။ ကလေးမွေးလာပြီးတော့ အိမ်ပြန်လာတာပေါ့”

“ဒါဆိုရင် မေမေလည်း ဆေးရုံကိုသွားရမှာပေါ့နော်”

“ဟုတ်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ တစ်ရက်နှစ်ရက်ပေါ့”

“သမီးကောလိုက်လို့ ရမလား” အန်နီကမေးလိုက်သည်။ သူမက မေမေ့ကိုသူမပါဘဲ အဝေးသို့မသွားစေချင်ပါ။

“သမီးလိုက်ရင် မေမေသဘောကျတာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သမီးကိုအောင်းမေ့မှာစိုးလို့။ ဒါပေမဲ့ ဆေးရုံမှာက သမီးနေဖို့ အခန်းမရှိဘူး။ ဒါကြောင့် သမီးကအိမ်မှာဘဲ နေခဲ့ရမယ်။ ဖေဖေက သမီးကိုကြည့်လိမ့်မယ်။ ပိုပြီးလည်း ရုစိုက်လိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ သမီးရဲ့အဒေါ်နဲ့ ဦးလေးတို့လည်း ရှိနေမှာဘဲ”

“သမီးကိုမပြောဘဲနဲ့တော့ မသွားရဘူးနော်”

“အေးပါ။ မေမေမသွားခင် သမီးကိုကြိုပြီးပြောသွားမှာပါ”

“ကောင်းပါပြီ မေမေ။ ဒါထက်မေမေဘယ်တော့ ဆေးရုံသွားရမလဲ”

“တစ်လနှစ်လလောက်လိုသေးတယ်။ အချိန်နီးလာရင် သမီးကိုပြောမယ်။ ဒီအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့”

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မေမေ၏ဗိုက်ကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်း ပို၍ပူလာသည်။ ကလေးများ မည်သို့ကြီးပြင်းလာပုံကို ရုပ်ပုံစာအုပ်များထဲမှ ပုံများအား မေမေကပြသည်။ မွေးစကလေးများကား ရယ်စရာကောင်းလှသည်။ သူမငယ်ငယ်ကလည်း ဤသို့ပင် ရယ်စရာကောင်းမည်ဆိုသည်မှာ ယုံဘို့ခက်လှသည်။

တစ်နေ့မေမေက သူမအား ပုံပြင်ဖတ်ပြနေစဉ် အန်နီ၏လက်ကိုစွဲ၍ မေမေ၏ဗိုက်ပေါ်ကို တင်ခိုင်းသည်။

“စမ်းကြည့်စမ်း။ ကလေးလေးက ကန်နေတယ်တွေ့လား” ဟုပြောပါသည်။

အန်နီအံ့သြသွားသည်။ အလွန်ရိစရာကောင်းသည်။ တစ်ယောက်ယောက်က စောင်ထူထူကြီးတစ်ခုအောက်မှ တွန့်နေသလို ကန်နေသလို ခံစားရသည်။ ဝမ်းဗိုက်ထဲတွင် ကလေးတစ်ဦး တစ်ကယ်ပင်ရှိနေသည်ကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် သူမနားလည်သဘောပေါက်သွားသည်။

“ ကလေးလေးက ဘယ်လိုအသက်ရှူသလဲ။ သူ့ကိုမပိဘူးလား မေ့မေ့ဗိုက်ထဲမှာဆိုတော့ သူ့မှောင်နေမှာပေါ့”

“ကလေးလေးတွေက သမီးနဲ့မေမေတို့ကို အသက်ရှူတာမဟုတ်ဘူး။ ဗိုက်ထဲမှာ သူသက်သက်သာသာနေဘို့နေရာ အကျယ်ကြီးရှိတယ်။ မေမေ့ဗိုက်ကြီးတအားပူလာရင် သူထွက်လာလိမ့်မယ်။ ဗိုက်ထဲမှာတော့ မှောင်နေလိမ့်မယ်လို့ မေမေထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကလေးတွေက မသိကြဘူး။ ကဲ သမီးသူ့ကိုစကားပြောကြည့်စမ်း။ သူကပြန်မပြောနိုင်ပေမဲ့ သမီးပြောတာကို သူကြားတယ်”

အန်နီက သူမအိပ်ရာအောက်တွင် လေးဘက်သွားလိုက်ပြီး “ငါကမေမေ့ ဗိုက်ထဲကလေးလေးနော်” ဟုအော်ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် မေ့မေ့ထံသို့ လေးဘက်တွားလာသည်။ အိပ်ရာအောက်တွင် တွန့်လိမ်တွန့်လိမ်ဖြစ်နေသည်။ “ငါမွေးဖွားဘို့ ထွက်လာတော့မယ်” ပြောပြီးတိုးထွက်လာကာ မေမေ့ကိုမွှေးမွှေးပေးလိုက်သည်။

“ချစ်စရာကောင်းလိုက်တဲ့ ကလေးလေး။ မေမေ့အတွက်မွှေးပေးတာ သိပ်ဝမ်းသာတာဘဲ”

နွေဦးရာသီရောက်သောအခါ နောက်တစ်ပတ်နှစ်ပတ်တွင် မီးဖွားတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း မေမေကပြောပြသည်။

မေမေက “ကလေးမွေးတော့မယ်ဆိုရင် မေမေဆေးရုံကို သွားရမယ်။ ဘယ်အချိန်မွေးမယ်ဆိုတာ မေမေမသိဘူး။ တစ်ကယ်လို့ သန်းကောင်လောက်မှာ မွေးချင်တယ်ဆိုရင် သမီးကိုနှိုးပြီး မေမေနှုတ်ဆက်စေချင်သလား”

“ဟုတ်ကဲ့ နှိုးပါမေမေ။ သမီးကို နှုတ်ဆက်ဘဲမသွားစေချင်ဘူး”

“ကောင်းပြီလေ။ တစ်ကယ်လို့ သမီးကသိပ်အိပ်ချင်ပြီး နှိုးမရဘူးဆိုရင် သမီးအတွက် မေမေစာလေးတစ်စောင်ရေးပြီး မီးဖို

ချောင်မှာ ထားခဲ့မယ်။ ရော့ ဒါကသမီးအတွက် လက်ဆောင်”

“ဘာလေးလဲ” အန်နီကမေးလိုက်သည်။ လက်ဆောင်ဆိုလျှင် သူမသဘောကျသည်။

“သမီးအကြိုက်ဆုံး ပုံကလေးတွေကို မေမေဖတ်ပြီး အသံသွင်းထားတဲ့ တိပ်ခွေလေးပေါ့။ မေမေမရှိတုန်း သမီးပုံပြင်နားထောင် ချင်ရင် ကက်ဆက်နဲ့ဖွင့်ပြီး နားထောင်နိုင်တာပေါ့”

“ကောင်းမှကောင်း”

မေမေက သူမ၏အခန်းဝသို့ တက်လာကာ ဆေးရုံသွားတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသည့်ညတွင် အန်နီအလွန်အံ့သြခဲ့သည်။

“သမီး၊ ကလေးလေးမွေးတော့မယ် ထင်တယ်။ ဆေးရုံကို ဖေဖေလိုက်ပို့လိမ့်မယ်”

“မေမေဆေးရုံမှာရှိတုန်း သမီးဘာလုပ်ရပါ့မလဲ” ဟုပြောကာ ရုတ်တရက်ဆိုသလို အန်နီဝမ်းနည်းသွားသည်။

“ဖေဖေနဲ့ကျန်တဲ့ မိသားစုတွေ သမီးကိုစောင့်ရှောက်လိမ့်မယ်။ မေမေမကြာခင်ပြန်လာမှာပါ။ နောက်မှတွေ့ကမယ်နော်” ဟုပြော ချင်သလို အားရပါးရ ဖက်ကာမွေးမွေးပေးလိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဖေဖေဆေးရုံမှပြန်လာပြီး “ဒီမှာကြည့်စမ်း။ ညီမလေးရဲ့ ခါတ်ပုံကို မကြည့်ချင်ဘူးလား”

အန်နီကြည့်လိုက်သည်။ အဖြူထုပ်ကလေးထဲမှ နီနီရဲ့ရဲမှက်ကလေးတစ်ခု ပေါ်ထွက်နေသည်။ ခါတ်ပုံထဲတွင် မေမေကိုလည်း တွေ့ရသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မနက်စာစားချိန်၌ ဒီနေ့မေမေပြန်လာမယ်ဟု ဖေဖေကပြောလိုက်သည်။ အန်နီ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ အားလုံးပုံမှန်ဖြစ်သွားမှာဘဲဟု တွေးနေမိသည်။ မေမေအတွက် အထူးပုံတစ်ပုံ ဆွဲလိုက်သည်။ မေမေက အန်နီဆွဲသောပုံများကို ကြိုက် သည်။ ပြီးတော့ နံရံတွင် ကပ်ကာလာသမျှ လူများကိုပြလေ့ရှိသည်။ အန်နီတော်ကြောင်းကို ချီးမွမ်းလေ့ရှိသည်။

ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပင် ကားသံကြားလိုက်ရသည်။ မေမေပြန်လာပြီကို။ အန်နီပြတင်းပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ မေမေနှင့် ဖေဖေတို့လမ်းလျှောက်လာကြပြီး မေမေက ကလေးလေးကို ချီထားသည်။ အန်နီကတံခါးဝမှ ပြေးထွက်လာသည်။

“ဟိုင်း မေမေကြည့်စမ်း မေမေအတွက် သမီးဘာလုပ်ထားသလဲ” ဟုဆိုကာ သူဆွဲထားသောပုံကို မေမေလက်ထဲသို့ ထိုးထည့် ပေးလိုက်သည်။

“မေမေသမီးလေး အန်နီ၊ သမီးကိုအောက်မေ့လိုက်တာ” ဟုပြော၍ အန်နီကိုမွေးမွေးပေးလိုက်သည်။ လက်ထဲတွင် ကလေး လေးရှိနေသောကြောင့် အန်နီကိုအားရပါးရ မဖက်နိုင်ပါ။

“ညီမလေးကို ကြည့်ပါဦး။ နှုတ်ဆက်လိုက်လေ”

အန်နီက ကလေးလေးကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်တောင်ကလေး ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်နေသည်။ နီတာရဲလေးဟု အန်နီ တွေးလိုက်မိသည်။

အိမ်ထဲတွင် ဖေဖေက အန်နီဆွဲသောပုံကို စားပွဲပေါ်တွင် တင်လိုက်သည်။ မေမေက “ကဲ ဒို့တွေ စင်ဒီ (Cindy) ကိုအိပ်ရာ ထဲပို့ကြရအောင် မေမေကို ကူမလားအန်နီ” ဟုမေးလိုက်သည်။

အန်နီပျော်သွားသည်။ မေမေအားကူညီရသည်ကို သူမပျော်သည်။

ကလေးအားနေရာချပြီးသောအခါ အန်နီက ကလေးလေး၏ လက်ကလေးများကို ထိကြည့်သည်။ အံ့သြစရာကောင်းလောက် အောင်နူးညံ့ချောမွေ့နေသည်။ ဤလိုလက်ကလေးမျိုး တစ်ခါမှမကိုင်ဘူးခဲ့ပါ။ ကလေးလေးက လက်ချောင်းကလေးများကို ကားကာ အန်နီ၏ လက်ချောင်းကလေးများကို ဆုတ်ထားသည်။ ကလေးလေးက တွန့်လိမ်ကန်ကျောက်နေသည်။ ပျော်နေပုံလည်းရသည်။

ခဏကြာသောအခါ မေမေက “အန်နီကသိပ်လိမ့်မာတာဘဲ။ မေမေအတွက်လည်း အရမ်းအကူအညီရတာဘဲ။ အိုး မေမေ မေ့တော့မလို့။ သမီးအတွက် လက်ဆောင်ပါတယ်”

“ဘာလက်ဆောင်လဲ” အန်နီကစိတ်လှုပ်ရှားစွာ မေးလိုက်သည်။

မေမေက ရော့ဟုဆိုကာ သေတ္တာလေးတစ်လုံးကို လှမ်းပေးသည်။ အန်နီဖွင့်ကြည့်သောအခါ မွေးကင်းစကလေးရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်၊ အညစ်ကြေးခံဘောင်းဘီလေး ဝတ်ထားသည်။ နို့ဗူးလေးလည်းပါသည်။ ထို့ပြင် ကလေးတိုက်ဆပ်ပြာနှင့် ချုံစောင်ကလေး လည်းပါသည်။

“လှလိုက်တာ၊ သူ့ကိုဗီရွန်နီကာ လို့ခေါ်မယ်။ သူ့ကိုအနီးလဲပေးလိုက်ဦးမယ်” ဟုပြောကာ ဗီရွန်နီကာနှင့်အတူ ရေချိုးခန်းသို့ ပြေးဝင်သွားပါတော့သည်။

မေမေအိမ်ပြန်လာလျှင် အားလုံးပုံမှန်ဖြစ်သွားမည်ဟု အန်နီထင်ခဲ့သော်လည်း ယခုတော့အိမ်သို့မဟုတ်ပါ။

အကြောင်းမှာ စင်ဒီကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ စင်ဒီသာ ဒိုက်သာလဲစရာ မလိုလျှင် အန်နီအိပ်ရာဝင်ရတော့မည်။ သူ့ကို နို့တိုက်စရာ မလိုလျှင် အန်နီအိပ်ပျော်သွားတော့မည်။ သို့မဟုတ် မေမေ ဖေဖေနှင့် ကစားရပေလိမ့်မည် စသည် စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် မေမေသည် စင်ဒီအား ဘာမျှလုပ်မပေးနိုင်သကဲ့သို့ အန်နီနှင့်လ၏လည်း ခါတိုင်းလိုမကစားနိုင်တော့ပေ။ အကြောင်းမူ မေမေပင်ပန်း လွန်းနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အန်နီသည် သူမအား ဝိုင်းပယ်ထားသလို ခံစားရကြောင်း မေမေကိုပြောပြလိုက်သည်။

မေမေက “လာဦးအန်နီ” အန်နီကို လက်ကမ်းကာ သူ့ခူးနားတွင်ထိုင်စေသည်။ “ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မေမေပြော တာမှတ်မိသေးလား။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ ပန်းသီးရေခဲမုန့်နဲ့ မတူဘူး။ အိမ်မှာရှိတဲ့ လူတိုင်းအတွက် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအလုံအလောက်

ရှိတယ်”

အန်နီးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“မေမေနဲ့ ဖေဖေက သမီးကိုအရင်ကလိုဘဲ အဆုံးမရှိ ချစ်နေတုန်းဘဲ။ သမီးနဲ့အရင်ကလို အတူတူအချိန် မဖြုန်းနိုင်ပေမဲ့ သမီးကိုအချစ်လျော့ သွားတာမဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကလေးလေးက အကူအညီမဲ့နေတယ်။ သူ့ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ အချိန်ယူရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးကိုပိုပြီး အချစ်ခံချင် ဂရုစိုက်ခံချင်ရင် မေမေနဲ့ဖေဖေတို့ကိုလာပြီး ပြောပြ။ မေမေနဲ့ဖေဖေက သမီးလိုတာကို ဖြည့်ဆည်းပေးမယ်။

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ အန်နီးအတော်လေး စိတ်ချမ်းသာသွားသည်။

“အချို့ကလေးတွေဟာ မိုက်မဲပြရင် ဆိုးပြရင်ပိုပြီး အလေးပေးခံရမယ်လို့ ထင်နေကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးကတော့ ဒီလိုလုပ်ဖို့ မလိုဘူး။ သမီးလိုချင်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ အလေးပေးမှုကို ဖေဖေမေမေတို့ဆီမှာ လာပြောပြရုံဘဲ”

မေမေက သူမအားနမ်းလိုက်ပြီး “သမီးကိုဝိုင်းပယ်ထားလို့ ထင်နေသေးလား။ ကဲ စင်ဒီကိုနို့တိုက်ပြီးတာနဲ့ သူ့ကိုဒိုက်ဘာလဲဖို့ သမီးက မေမေ့ကိုလာပြီး ကူပေး။ ပြီးရင် သမီးနဲ့မေမေ ကစားမယ်”

အန်နီး စိတ်ချမ်းသာစွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

တစ်နေ့တွင် မေမေမီးဖိုချောင်ထဲတွင် အလုပ်လုပ်နေခိုက် စင်ဒီက အော်ငိုပါသည်။ မေမေက “သမီးညီမလေးနဲ့ ကစားပေးမလားအန်နီး။ သူ့ကို အငိုတိတ်အောင် သမီးလုပ်နိုင်မလား စမ်းကြည့်စမ်း” ဟုပြောလိုက်သည်။ အန်နီးက စင်ဒီအခန်းသို့ တက်သွားသည်။ ကလေးလေးက လှုပ်ပါးခက်ထဲတွင် လှဲနေသည်။ လက်ကလေး ခြေကလေးများ ကန်ကျောက်နေသည်။ မျက်နှာသေးသေးလေးက နီရဲနေသည်။ အန်နီးက ကလေးလေးအနားသို့ တိုးကပ်သွားသည်။ မေမေက သူ့ကိုပြုံးပြသကဲ့သို့ စင်ဒီအားပြုံးပြလိုက်သည်။ အန်နီးက အသင့်ကောက်သွားသော ဂျောက်ဂျက်ကလေးကို ထိုးပြီးလှုပ်ခါပြလိုက်သည်။ စင်ဒီက ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပင် အငိုရပ်သွားသည်။ ပြီးလျှင်အန်နီးကို ပြုံးပြသည်။ အန်နီးကလည်း အားရပါးရ ပြုံးပြလိုက်သည်။ စင်ဒီက လောကကြီးတွင် အံ့ဩဘွယ်အကောင်းဆုံး သတ္တဝါတစ်ဦးပမာ အန်နီးကိုပြုံးကြည့်နေပါသည်။ အန်နီးကို ဂျောက်ဂျက်ကလေးကို လှုပ်လေတိုင်း စင်ဒီက သဘောကျစွာ ပြုံးနေပါသည်။